

28 (1947) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1958 Nr. 60

A. TITEL

*Verdrag betreffende de toepassing van internationale arbeidsnormen
in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947 (Verdrag nr. 83
aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
in haar dertigste zitting);
Genève, 11 juli 1947*

B. TEKST**Convention concerning the Application of International Labour Standards to Non-Metropolitan Territories**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirtieth Session on 19 June 1947, and

Having decided upon the adoption of certain proposals concerning the application of international labour standards in non-metropolitan territories, which is included in the third item on the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this eleventh day of July of the year one thousand nine hundred and forty-seven the following Convention, which may be cited as the Labour Standards (Non-Metropolitan Territories) Convention, 1947:

Article 1

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention shall communicate to the Director-General of the International Labour Office with its ratification a declaration stating, in respect of the territories referred to in Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation as amended by the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1946, other than the territories referred to in paragraphs 4 and 5 of the said Article as so amended, the extent to which it undertakes that the provisions of the Conventions set forth in the Schedule to this Convention shall be applied in respect of the said territories.

2. The aforesaid declaration shall state in respect of each of the Conventions set forth in the Schedule to this Convention—

(a) the territories in respect of which the Member undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;

(b) the territories in respect of which the Member undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;

(c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

**Convention concernant l'application de normes internationales
du travail aux territoires non métropolitains**

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 juin 1947, en sa trentième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions concernant l'application de normes internationales du travail aux territoires non métropolitains, question qui est comprise dans le troisième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce onzième jour de juillet mil neuf cent quarante-sept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur les normes du travail (territoires non métropolitains), 1947:

Article 1

1. Tout membre de l'Organisation¹⁾ du Travail qui ratifie la présente convention doit accompagner sa ratification d'une déclaration faisant connaître dans quelle mesure il s'engage à ce que les dispositions des conventions figurant dans l'annexe soient appliquées aux territoires mentionnés à l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, telle qu'elle a été amendée par l'Instrument d'amendement à la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, 1946, à l'exclusion des territoires visés par les paragraphes 4 et 5 dudit article.

2. La déclaration mentionnée ci-dessus doit faire connaître, en ce qui concerne chacune des conventions figurant dans l'annexe à la présente convention:

a) les territoires pour lesquels le Membre s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification;

b) les territoires pour lesquels le Membre s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications;

c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les raisons pour lesquelles elle est inapplicable;

¹⁾ *Lees:* l'Organisation internationale.

d) the territories in respect of which the Member reserves its decision.

3. The undertakings referred to in sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph 2 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

4. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of sub-paragraphs (b), (c) or (d) of paragraph 2 of this Article.

5. Any Member may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 8, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 2

1. A declaration accepting the obligations of this Convention in respect of any non-metropolitan territory where the subject matter of the Conventions set forth in the Schedule to this Convention is within the self-governing powers of the territory may be communicated to the Director-General of the International Labour Office by the Member responsible for the international relations of the territory in agreement with the Government of the territory.

2. A declaration accepting the obligations of this Convention may be communicated to the Director-General of the International Labour Office—

(a) by two or more Members of the Organisation in respect of any territory which is under their joint authority; or

(b) by any international authority responsible for the administration of any territory, in virtue of the Charter of the United Nations or otherwise, in respect of any such territory.

3. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with the preceding paragraph of this Article shall include an undertaking that the provisions of the Conventions set forth in the Schedule to this Convention shall be applied in the territory concerned either without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of one or more of the said Conventions will be applied subject to modifications it shall give in respect of each such Convention details of the said modifications.

d) les territoires pour lesquels le Membre réserve sa décision.

3. Les engagements mentionnés aux alinéas *a)* et *b)* du paragraphe 2 du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

4. Tout Membre pourra renoncer par une nouvelle déclaration à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas *b), c)* et *d)* du paragraphe 2 du présent article.

5. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 8, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 2

1. Lorsque les questions traitées par les conventions énumérées dans l'annexe à la présente convention entrent dans le cadre de la compétence propre des autorités d'un territoire non métropolitain, le Membre responsable des relations internationales de ce territoire, en accord avec le gouvernement dudit territoire, pourra communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration d'acceptation des obligations de la présente convention à l'égard de ce territoire.

2. Une déclaration d'acceptation des obligations de la présente convention peut être communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail:

a) par deux ou plusieurs Membres de l'Organisation pour un territoire placé sous leur autorité conjointe;

b) par toute autorité internationale responsable de l'administration d'un territoire en vertu des dispositions de la Charte des Nations Unies ou de toute autre disposition en vigueur, à l'égard de ce territoire.

3. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail conformément aux dispositions des paragraphes précédents du présent article doivent comporter un engagement selon lequel les dispositions des conventions figurant dans l'annexe à la présente convention seront appliquées dans le territoire envisagé, avec ou sans modification; lorsque la déclaration indique que les dispositions de l'une de ces conventions ou de plusieurs de celles-ci s'appliquent sous réserve de modifications, elle doit spécifier pour chacune de ces conventions en quoi consistent lesdites modifications.

4. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

5. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 8, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of any one or more of the Conventions set forth in the Schedule.

Article 3

The competent authority may, by regulations published beforehand, exclude from the application of any provisions giving effect to any of the Conventions set forth in the Schedule undertakings or vessels in respect of which, from their nature and size, adequate supervision may be impracticable.

Article 4

In respect of each territory for which there is in force a declaration specifying modifications of the provisions of one or more of the Conventions set forth in the Schedule, the annual reports on the application of this Convention shall indicate the extent to which any progress has been made with a view to making it possible to renounce the right to have recourse to the said modifications.

Article 5

1. The International Labour Conference may, at any session at which the matter is included in its agenda, adopt by a two-thirds majority amendments to the Schedule to this Convention including the provisions of further Conventions in the Schedule or substituting for the provisions of any Convention set forth in the Schedule the provisions of any Convention revising that Convention which may have been adopted by the Conference.

2. Each Member for which this Convention is in force and each territory for which a declaration accepting the obligations of this Convention in pursuance of Article 2 is in force shall, within the period of one year, or, in exceptional circumstances, of eighteen months, from the closing of the session of the Conference, submit any such amendment to the authority or authorities within whose competence the matter lies, for the enactment of legislation or other action.

3. Any such amendment shall become effective for each Member for which this Convention is in force on acceptance by the said

4. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement par une déclaration ultérieure au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

5. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 8, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne une ou plusieurs conventions figurant dans l'annexe.

Article 3

L'autorité compétente pourra, par des dispositions légales préalablement publiées, exclure de l'application de toute disposition donnant effet à toutes conventions figurant dans l'annexe, les entreprises ou navires à l'égard desquels, en raison de leur nature ou de leurs dimensions, un contrôle efficace n'est pas possible.

Article 4

En ce qui concerne tout territoire pour lequel une déclaration spécifiant des modifications aux dispositions d'une ou de plusieurs des conventions figurant dans l'annexe est en vigueur, les rapports annuels sur l'application de la présente convention indiqueront dans quelle mesure il a été réalisé un progrès quelconque qui prépare la voie à la renonciation au droit d'invoquer lesdites modifications.

Article 5

1. La Conférence internationale du Travail peut, à toute session où la question est comprise à l'ordre du jour, adopter, à la majorité des deux tiers, des amendements à l'annexe à la présente convention, à l'effet d'insérer dans cette annexe les dispositions de nouvelles conventions ou de substituer aux dispositions de l'une des conventions figurant dans l'annexe les dispositions d'une convention revisant ladite convention, qui pourra avoir été adoptée par la Conférence.

2. Tout Membre pour lequel la présente convention est en vigueur et tout territoire pour lequel une déclaration d'acceptation des obligations de la présente convention aux termes de l'article 2 a été faite devra, dans un délai d'un an ou, dans des circonstances exceptionnelles, dans un délai de dix-huit mois, à compter de la clôture de la session de la Conférence, soumettre cet amendement à l'autorité ou aux autorités compétentes en vue de la promulgation d'une législation ou en vue de toute autre action.

3. Cet amendement prendra effet, pour chaque Membre pour lequel la présente convention est en vigueur, lors de l'acceptation par

Member and for each territory in respect of which a declaration accepting the obligations of the Convention in pursuance of Article 2 is in force on acceptance in respect of the said territory.

4. When any such amendment becomes effective for any Member or for any territory in respect of which the obligations of this Convention have been accepted in pursuance of Article 2, the Member, Members or international authority concerned shall communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration giving, in respect of the Convention or Conventions the provisions of which have been included in the Schedule by the amendment, the particulars required by paragraph 2 of Article 1 or paragraph 3 of Article 2 as the case may be.

5. Any Member which ratifies this Convention after the date of the adoption of any such amendment by the Conference shall be deemed to have ratified the Convention as amended and any territory in respect of which the obligations of the Convention are accepted after that date in pursuance of Article 2 shall be deemed to have accepted the obligations of the Convention as amended.

Article 6

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 7

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 8

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right

ce Membre des obligations de la convention et, pour chaque territoire pour lequel une déclaration d'acceptation a été faite conformément à l'article 2, lors de l'acceptation pour ce territoire des mêmes obligations.

4. Lorsqu'un tel amendement entre en vigueur pour un Membre ou pour un territoire pour lequel les obligations de la présente convention ont été acceptées aux termes de l'article 2, le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés communiqueront au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration donnant, au sujet de la convention ou des conventions dont les dispositions ont été insérées dans l'annexe à la suite de l'amendement, les renseignements exigés par le paragraphe 2 de l'article 1 ou par le paragraphe 3 de l'article 2, selon les cas.

5. Tout Membre qui ratifie la présente convention après la date de l'adoption d'un amendement par la Conférence et tout territoire pour lequel les obligations de la convention ont été acceptées postérieurement à cette date, aux termes de l'article 2, seront réputés avoir ratifié la convention amendée ou accepté les obligations de la convention amendée.

Article 6

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 7

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 8

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté

of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 9

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 10

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 11

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 12

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 8 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 9

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 10

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 11

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 12

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 8 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 13

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Schedule

Minimum Age (Industry) Convention (Revised), 1937

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term "industrial undertaking" includes particularly:

(a) mines, quarries, and other works for the extraction of minerals from the earth;

(b) industries in which articles are manufactured, altered, cleaned, repaired, ornamented, finished, adapted for sale, broken up or demolished, or in which materials are transformed; including shipbuilding, and the generation, transformation, and transmission of electricity and motive power of any kind;

(c) construction, reconstruction, maintenance, repair, alteration, or demolition of any building, railway, tramway, harbour, dock, pier, canal, inland waterway, road, tunnel, bridge, viaduct, sewer, drain, well, telegraphic or telephonic installation, electrical undertaking, gas work, waterwork, or other work of construction, as well as the preparation for or laying the foundations of any such work or structure;

(d) transport of passengers or goods by road or rail or inland waterway, including the handling of goods at docks, quays, wharves, and warehouses, but excluding transport by hand.

2. The competent authority in each country shall define the line of division which separates industry from commerce and agriculture.

Article 2

1. Children under the age of fifteen years shall not be employed or work in any public or private industrial undertaking, or in any branch thereof.

2. Provided that, except in the case of employments which, by their nature or the circumstances in which they are carried on, are

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 13

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Annexe

Convention (révisée) de l'âge minimum (industrie), 1937

Article 1

1. Pour l'application de la présente convention, seront considérés comme „établissements industriels”, notamment:

- a) les mines, carrières et industries extractives de toute nature;
- b) les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation, y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;
- c) la construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau, ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

d) le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée ou voie d'eau, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

2. Dans chaque pays, l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Article 2

1. Les enfants de moins de quinze ans ne peuvent être employés ou travailler dans les établissements industriels, publics ou privés, ou dans leurs dépendances.

2. Toutefois, sauf en ce qui concerne les emplois qui, par leur nature ou les conditions dans lesquelles ils sont remplis, sont dan-

dangerous to the life, health or morals of the persons employed therein, national laws or regulations may permit such children to be employed in undertakings in which only members of the employer's family are employed.

Article 3

The provisions of this Convention shall not apply to work done by children in technical schools, provided that such work is approved and supervised by public authority.

Article 4

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, every employer in an industrial undertaking shall be required to keep a register of all persons under the age of eighteen years employed by him, and of the dates of their births.

Article 5

1. In respect of employments which, by their nature or the circumstances in which they are carried on, are dangerous to the life, health or morals of the persons employed therein, national laws shall either—

(a) prescribe a higher age or ages than fifteen years for the admission thereto of young persons or adolescents; or

(b) empower an appropriate authority to prescribe a higher age or ages than fifteen years for the admission thereto of young persons or adolescents.

2. The annual reports to be submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation shall include full information concerning the age or ages prescribed by national laws in pursuance of sub-paragraph (a) of the preceding paragraph or concerning the action taken by the appropriate authority in exercise of the powers conferred upon it in pursuance of sub-paragraph (b) of the preceding paragraph, as the case may be.

Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936

Article 1

For the purpose of this Convention, the term "vessel" includes all ships and boats, of any nature whatsoever, engaged in maritime navigation, whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

gereux pour la vie, la santé ou la moralité des personnes qui y sont affectées, la législation nationale peut autoriser l'emploi de ces enfants dans les établissements où sont seuls occupés les membres de la famille de l'employeur.

Article 3

Les dispositions de la présente convention ne s'appliqueront pas au travail des enfants dans les écoles professionnelles, à la condition que ce travail soit approuvé et surveillé par l'autorité publique.

Article 4

Dans le but de permettre le contrôle de l'application des dispositions de la présente convention, tout chef d'établissement industriel doit tenir un registre d'inscription de toutes les personnes de moins de dix-huit ans employées par lui, avec l'indication de la date de leur naissance.

Article 5

1. En ce qui concerne les emplois qui, par leur nature ou les conditions dans lesquelles ils sont remplis, sont dangereux pour la vie, la santé ou la moralité des personnes qui y sont affectées, les lois nationales doivent:

- a) soit fixer un âge ou des âges supérieurs à quinze ans pour l'admission des jeunes gens et adolescents à ces emplois;
- b) soit conférer à une autorité appropriée le pouvoir de fixer un âge ou des âges supérieurs à quinze ans pour l'admission des jeunes gens et adolescents à ces emplois.

2. Les rapports annuels qui doivent être présentés aux termes de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail devront contenir, suivant le cas, toutes informations concernant l'âge ou les âges fixés par les lois nationales conformément à l'alinéa a) du paragraphe précédent ou concernant les mesures prises par l'autorité appropriée en vertu du pouvoir conféré conformément à l'alinéa b) du paragraphe précédent.

Convention (révisée) sur l'âge minimum (travail maritime), 1936

Article 1

Pour l'application de la présente convention le terme „navire” doit être entendu de tous les bateaux, navires ou bâtiments, quels qu'ils soient, de propriété publique ou privée, effectuant une navigation maritime, à l'exclusion des navires de guerre.

Article 2

1. Children under the age of fifteen years shall not be employed or work on vessels, other than vessels upon which only members of the same family are employed.

2. Provided that national laws or regulations may provide for the issue in respect of children of not less than fourteen years of age of certificates permitting them to be employed in cases in which an educational or other appropriate authority designated by such laws or regulations is satisfied, after having due regard to the health and physical condition of the child and to the prospective as well as to the immediate benefit to the child of the employment proposed, that such employment will be beneficial to the child.

Article 3

The provisions of Article 2 shall not apply to work done by children on school-ships or training-ships, provided that such work is approved and supervised by public authority.

Article 4

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, every shipmaster shall be required to keep a register of all persons under the age of sixteen years employed on board his vessel, or a list of them in the articles of agreement, and of the dates of their births.

Minimum Age (Trimmers and Stokers) Convention, 1921**Article 1**

For the purpose of this Convention, the term "vessel" includes all ships and boats, of any nature whatsoever, engaged in maritime navigation, whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

Article 2

Young persons under the age of eighteen years shall not be employed or work on vessels as trimmers or stokers.

Article 3

The provisions of Article 2 shall not apply—

(a) to work done by young persons on school-ships or training-ships, provided that such work is approved and supervised by public authority;

Article 2

1. Les enfants de moins de quinze ans ne peuvent être employés au travail à bord des navires, autres que ceux sur lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille.

2. Toutefois, la législation nationale peut autoriser la délivrance de certificats permettant aux enfants âgés de quatorze ans au moins d'être employés dans les cas où une autorité scolaire ou une autre autorité appropriée désignée par la législation nationale s'est assurée, après avoir dûment pris en considération la santé et l'état physique de l'enfant, ainsi que les avantages futurs aussi bien qu'immédiats que l'emploi envisagé peut comporter pour lui, que cet emploi est dans l'intérêt de l'enfant.

Article 3

Les dispositions de l'article 2 ne s'appliqueront pas au travail des enfants sur les bateaux-écoles, à la condition que ce travail soit approuvé et surveillé par l'autorité publique.

Article 4

Dans le but de permettre le contrôle de l'application des dispositions de la présente convention, tout capitaine ou patron devra tenir un registre d'inscription ou un rôle d'équipage mentionnant toutes les personnes de moins de seize ans employées à bord, avec l'indication de la date de leur naissance.

Convention sur l'âge minimum (soutiers et chauffeurs), 1921

Article 1

Pour l'application de la présente convention, le terme „navire” doit être entendu de tous les bateaux, navires ou bâtiments, quels qu'ils soient, de propriété publique ou privée, effectuant une navigation maritime, à l'exclusion des navires de guerre.

Article 2

Les jeunes gens de moins de dix-huit ans ne peuvent être employés au travail à bord des navires en qualité de soutiers ou chauffeurs.

Article 3

Les dispositions de l'article 2 ne s'appliqueront pas:

a) au travail des jeunes gens sur les bateaux-écoles à condition que ce travail soit approuvé et surveillé par l'autorité publique;

(b) to the employment of young persons on vessels mainly propelled by other means than steam;

(c) to young persons of not less than sixteen years of age, who, if found physically fit after medical examination, may be employed as trimmers or stokers on vessels exclusively engaged in the coastal trade of India and of Japan, subject to regulations made after consultation with the most representative organisations of employers and workers in those countries.

Article 4

When a trimmer or stoker is required in a port where young persons of less than eighteen years of age only are available, such young persons may be employed and in that case it shall be necessary to engage two young persons in place of the trimmer or stoker required. Such young persons shall be at least sixteen years of age.

Article 5

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, every shipmaster shall be required to keep a register of all persons under the age of eighteen years employed on board his vessel, or a list of them in the articles of agreement, and of the dates of their births.

Article 6

Articles of agreement shall contain a brief summary of the provisions of this Convention.

Medical Examination of Young Persons (Industry) Convention, 1946

PART I

General Provisions

Article 1

1. This Convention applies to children and young persons employed or working in, or in connection with, industrial undertakings, whether public or private.

2. For the purpose of this Convention, the term "industrial undertaking" includes particularly:

(a) mines, quarries, and other works for the extraction of minerals from the earth;

(b) undertakings in which articles are manufactured, altered, cleaned, repaired, ornamented, finished, adapted for sale, broken up or demolished, or in which materials are transformed; including

b) au travail sur les navires dont le moyen de propulsion principal est autre que la vapeur;

c) au travail des jeunes gens de seize ans au moins dont l'aptitude physique aura été reconnue par un examen médical et qui seront employés sur les navires effectuant leur navigation exclusivement sur les côtes de l'Inde ou sur les côtes du Japon, sous réserve de règlements à intervenir après consultation avec les organisations les plus représentatives des employeurs et des travailleurs de ces pays.

Article 4

Au cas où il serait nécessaire d'embaucher un chauffeur ou un soutier dans un port où il ne serait pas possible de trouver de travailleurs de cette catégorie âgés de dix-huit ans au moins, l'emploi pourra être occupé par des jeunes gens âgés de moins de dix-huit ans et de plus de seize ans, mais dans ce cas deux de ces jeunes gens devront être embauchés à la place du chauffeur ou soutier nécessaire.

Article 5

Dans le but de permettre le contrôle de l'application des dispositions de la présente convention, tout capitaine ou patron devra tenir un registre d'inscription ou un rôle d'équipage mentionnant toutes les personnes de moins de dix-huit ans employées à bord, avec l'indication de la date de leur naissance.

Article 6

Les contrats d'engagement d'équipage contiendront un résumé des dispositions de la présente convention.

*Convention concernant l'examen médical d'aptitude
à l'emploi dans l'industrie
des enfants et des adolescents, 1946*

PARTIE I

Dispositions générales

Article 1

1. La présente convention s'applique aux enfants et adolescents occupés ou travaillant dans les entreprises industrielles, publiques ou privées, ou en relation avec leur fonctionnement.

2. Pour l'application de la présente convention seront considérées comme „entreprises industrielles”, notamment:

a) les mines, carrières et industries extractives de toute nature;

b) les entreprises dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, détruits ou démolis, ou dans lesquelles les matières subis-

undertakings engaged in shipbuilding or in the generation, transformation or transmission of electricity or motive power of any kind;

(c) undertakings engaged in building and civil engineering work, including constructional, repair, maintenance, alteration and demolition work;

(d) undertakings engaged in the transport of passengers or goods by road, rail, inland waterway or air, including the handling of goods at docks, quays, wharves, warehouses or airports.

3. The competent authority shall define the line of division which separates industry from agriculture, commerce and other non-industrial occupations.

Article 2

1. Children and young persons under eighteen years of age shall not be admitted to employment by an industrial undertaking unless they have been found fit for the work on which they are to be employed by a thorough medical examination.

2. The medical examination for fitness for employment shall be carried out by a qualified physician approved by the competent authority and shall be certified either by a medical certificate or by an endorsement on the work permit or in the workbook.

3. The document certifying fitness for employment may be issued—

(a) subject to specified conditions of employment;

(b) for a specified job or for a group of jobs or occupations involving similar health risks which have been classified as a group by the authority responsible for the enforcement of the laws and regulations concerning medical examinations for fitness for employment.

4. National laws or regulations shall specify the authority competent to issue the document certifying fitness for employment and shall define the conditions to be observed in drawing up and issuing the document.

Article 3

1. The fitness of a child or young person for the employment in which he is engaged shall be subject to medical supervision until he has attained the age of eighteen years.

2. The continued employment of a child or young person under eighteen years of age shall be subject to the repetition of medical examinations at intervals of not more than one year.

3. National laws or regulations shall—

(a) make provision for the special circumstances in which a

sent une transformation, y compris les entreprises de construction de navires, de production, de transformation et de transmission de l'électricité et de la force motrice en général;

c) les entreprises du bâtiment et du génie civil, y compris les travaux de construction, de réparation, d'entretien, de transformation et de démolition;

d) les entreprises de transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée, voie d'eau intérieure ou voie aérienne, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs, entrepôts ou aéroports.

3. L'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, l'agriculture, le commerce et les autres travaux non industriels, d'autre part.

Article 2

1. Les enfants et les adolescents de moins de dix-huit ans ne pourront être admis à l'emploi par une entreprise industrielle que s'ils ont été reconnus aptes à l'emploi auquel ils seront occupés à la suite d'un examen médical approfondi.

2. L'examen médical d'aptitude à l'emploi devra être effectué par un médecin qualifié agréé par l'autorité compétente et devra être constaté, soit par un certificat médical, soit par une annotation portée au permis d'emploi ou au livret de travail.

3. Le document attestant l'aptitude à l'emploi pourra:

a) prescrire des conditions déterminées d'emploi;

b) être délivré pour un travail spécifié ou pour un groupe de travaux ou occupations qui impliquent des risques similaires pour la santé et qui auront été classés par groupes par l'autorité à laquelle il appartient d'appliquer la législation relative à l'examen médical d'aptitude à l'emploi.

4. La législation nationale déterminera l'autorité compétente pour établir le document attestant l'aptitude à l'emploi et précisera les modalités d'établissement et de délivrance de ce document.

Article 3

1. L'aptitude des enfants et des adolescents à l'emploi qu'ils exercent devra faire l'objet d'une contrôle médical poursuivi jusqu'à l'âge de dix-huit ans.

2. L'emploi d'un enfant ou d'un adolescent ne pourra être continué que moyennant renouvellement de l'examen médical à des intervalles ne dépassant pas une année.

3. La législation nationale devra:

a) soit prévoir les circonstances spéciales dans lesquelles l'examen

medical re-examination shall be required in addition to the annual examination or at more frequent intervals in order to ensure effective supervision in respect of the risks involved in the occupation and of the state of health of the child or young person as shown by previous examinations; or

(b) empower the competent authority to require medical re-examinations in exceptional cases.

Article 4

1. In occupations which involve high health risks medical examination and re-examinations for fitness for employment shall be required until at least the age of twenty-one years.

2. National laws or regulations shall either specify, or empower an appropriate authority to specify, the occupations or categories of occupations in which medical examination and re-examinations for fitness for employment shall be required until at least the age of twenty-one years.

Article 5

The medical examination required by the preceding Articles shall not involve the child or young person, or his parents, in any expense.

Article 6

1. Appropriate measures shall be taken by the competent authority for vocational guidance and physical and vocational rehabilitation of children and young persons found by medical examination to be unsuited to certain types of work or to have physical handicaps or limitations.

2. The nature and extent of such measures shall be determined by the competent authority; for this purpose co-operation shall be established between the labour, health, educational and social services concerned, and effective liaison shall be maintained between these services in order to carry out such measures.

3. National laws or regulations may provide for the issue to children and young persons whose fitness for employment is not clearly determined—

(a) of temporary work permits or medical certificates valid for a limited period at the expiration of which the young worker will be required to undergo re-examination;

(b) of permits or certificates requiring special conditions of employment.

Article 7

1. The employer shall be required to file and keep available to labour inspectors either the medical certificate for fitness for employment or the work permit or workbook showing that there are no

médical devra être renouvelé en sus de l'examen annuel, ou avec une périodicité plus fréquente, pour assurer l'efficacité du contrôle en relation avec les risques présentés par le travail ainsi qu'avec l'état de santé de l'enfant ou de l'adolescent tel qu'il a été révélé par les examens antérieurs;

b) soit conférer à l'autorité compétente le pouvoir d'exiger des renouvellements exceptionnels de l'examen médical.

Article 4

1. Pour les travaux qui présentent des risques élevés pour la santé, l'examen médical d'aptitude à l'emploi et ses renouvellements périodiques doivent être exigés jusqu'à l'âge de vingt et un ans au moins.

2. La législation nationale devra, soit déterminer les emplois ou catégories d'emploi pour lesquels l'examen médical d'aptitude à l'emploi sera exigé jusqu'à vingt et un ans au moins, soit conférer à une autorité appropriée le pouvoir de les déterminer.

Article 5

Les examens médicaux exigés par les articles précédents ne doivent entraîner aucun frais pour l'enfant ou adolescent, ou pour ses parents.

Article 6

1. Des mesures appropriées devront être prises par l'autorité compétente pour la réorientation ou la réadaptation physique et professionnelle des enfants et des adolescents chez lesquels l'examen médical aura révélé des inaptitudes, des anomalies ou des déficiences.

2. L'autorité compétente déterminera la nature et l'étendue de ces mesures; à cette fin, une collaboration devra s'établir entre les services du travail, les services médicaux, les services de l'éducation et les services sociaux, et une liaison effective devra se maintenir entre ces services pour faire porter effet à ces mesures.

3. La législation nationale pourra prévoir l'octroi aux enfants et adolescents dont l'aptitude à l'emploi n'est pas clairement reconnue:

a) de permis d'emploi ou de certificats médicaux temporaires valables pour une période limitée, à l'expiration de laquelle le jeune travailleur sera tenu de subir un nouvel examen;

b) de permis ou certificats imposant des conditions d'emploi spéciales.

Article 7

1. L'employeur devra classer et tenir à la disposition de l'inspection du travail, soit le certificat médical d'aptitude à l'emploi, soit le permis d'emploi ou livret de travail démontrant qu'il n'existe pas de contre-

medical objections to the employment as may be prescribed by national laws or regulations.

2. National laws or regulations shall determine the other methods of supervision to be adopted for ensuring the strict enforcement of this Convention.

PART II

Special Provisions for Certain Countries

Article 8

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area, the competent authority considers it impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may exempt such areas from the application of the Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the present Article and no Member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of the present Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of the present Article.

Article 9

1. Any Member which, before the date of the adoption of the laws or regulations permitting the ratification of this Convention, had no laws or regulations concerning medical examination for fitness for employment in industry of children and young persons may, by a declaration accompanying its ratification, substitute an age lower than eighteen years, but in no case lower than sixteen years, for the age of eighteen years prescribed in Articles 2 and 3 and an age lower than twenty-one years, but in no case lower than nineteen years, for the age of twenty-one years prescribed in Article 4.

2. Any Member which has made such a declaration may at any time cancel the declaration by a subsequent declaration.

3. Every Member for which a declaration made in virtue of paragraph 1 of this Article is in force shall indicate each year in its annual report upon the application of this Convention the extent to which any progress has been made with a view to the full application of the provisions of the Convention.

indication médicale à l'emploi, selon que la législation en décidera.

2. La législation nationale déterminera les autres méthodes de surveillance susceptibles d'assurer une stricte application de la présente convention.

PARTIE II

Dispositions spéciales à certains pays

Article 8

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où, en raison du caractère clairsemé de la population ou en raison de l'état de leur développement, l'autorité compétente estime impraticable d'appliquer les dispositions de la présente convention, elle peut exempter lesdites régions de l'application de la convention, soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certaines entreprises ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent article. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir auxdites dispositions.

Article 9

1. Tout Membre qui, avant la date à laquelle il adopte une législation permettant la ratification de la présente convention, ne possède pas de législation concernant l'examen médical d'aptitude à l'emploi dans l'industrie des enfants et des adolescents peut, par une déclaration annexée à sa ratification, remplacer l'âge de dix-huit ans imposé aux articles 2 et 3 par un âge inférieur à dix-huit ans, mais en aucun cas inférieur à seize ans, et l'âge de vingt et un ans imposé à l'article 4 par un âge inférieur à vingt et un ans, mais en aucun cas inférieur à dix-neuf ans.

2. Tout Membre qui aura fait une telle déclaration pourra l'annuler en tout temps par une déclaration ultérieure.

3. Tout Membre à l'égard duquel est en vigueur une déclaration faite conformément au paragraphe 1 du présent article doit indiquer chaque année, dans son rapport sur l'application de la présente convention, dans quelle mesure un progrès quelconque a été réalisé en vue de l'application intégrale des dispositions de la convention.

*Medical Examination of Young Persons (Sea)
Convention, 1921*

Article 1

For the purpose of this Convention, the term "vessel" includes all ships and boats, of any nature whatsoever, engaged in maritime navigation, whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

Article 2

The employment of any child or young person under eighteen years of age on any vessel, other than vessels upon which only members of the same family are employed, shall be conditional on the production of a medical certificate attesting fitness for such work, signed by a doctor who shall be approved by the competent authority.

Article 3

The continued employment at sea of any such child or young person shall be subject to the repetition of such medical examination at intervals of not more than one year, and the production, after each such examination, of a further medical certificate attesting fitness for such work. Should a medical certificate expire in the course of a voyage, it shall remain in force until the end of the said voyage.

Article 4

In urgent cases, the competent authority may allow a young person below the age of eighteen years to embark without having undergone the examination provided for in Articles 2 and 3 of this Convention, always provided that such an examination shall be undergone at the first port at which the vessel calls.

*Night Work of Young Persons (Industry)
Convention, 1919*

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term "industrial undertaking" includes particularly—

(a) mines, quarries, and other works for the extraction of minerals from the earth;

(b) industries in which articles are manufactured, altered, cleaned, repaired, ornamented, finished, adapted for sale, broken up, or demolished, or in which materials are transformed; including ship-

*Convention sur l'examen médical des jeunes gens
(travail maritime), 1921*

Article 1

Pour l'application de la présente convention, le terme „navire” doit être entendu de tous les bateaux, navires ou bâtiments, quels qu'ils soient, de propriété publique ou privée, effectuant une navigation maritime, à l'exclusion des navires de guerre.

Article 2

A l'exception des navires sur lesquels ne sont occupés que les membres d'une même famille, les enfants et jeunes gens de moins de dix-huit ans ne pourront être employés à bord que sur présentation d'un certificat médical attestant leur aptitude à ce travail et signé par un médecin approuvé par l'autorité compétente.

Article 3

L'emploi de ces enfants ou jeunes gens au travail maritime ne pourra être continué que moyennant renouvellement de l'examen médical à des intervalles ne dépassant pas une année, et présentation, après chaque nouvel examen, d'un certificat médical attestant l'aptitude au travail maritime. Toutefois, si le terme du certificat est atteint au cours d'un voyage, il sera prorogé jusqu'à la fin du voyage.

Article 4

Dans les cas d'urgence, l'autorité compétente pourra admettre un jeune homme âgé de moins de dix-huit ans à embarquer sans avoir été soumis aux examens prévus aux articles 2 et 3 de la présente convention, à la condition toutefois que cet examen soit passé au premier port où le bâtiment toucherait ultérieurement.

*Convention sur le travail de nuit des enfants
(industrie), 1919*

Article 1

1. Pour l'application de la présente convention, seront considérés comme „établissements industriels”, notamment:

- a) les mines, carrières et industries extractives de toute nature;
- b) les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation; y com-

building, and the generation, transformation, and transmission of electricity or motive power of any kind;

(c) construction, reconstruction, maintenance, repair, alteration, or demolition of any building, railway, tramway, harbour, dock, pier, canal, inland waterway, road, tunnel, bridge, viaduct, sewer, drain, well, telegraphic or telephonic installation, electrical undertaking, gas work, waterwork, or other work of construction, as well as the preparation for or laying the foundations of any such work or structure;

(d) transport of passengers or goods by road or rail, including the handling of goods at docks, quays, wharves, and warehouses, but excluding transport by hand.

2. The competent authority in each country shall define the line of division which separates industry from commerce and agriculture.

Article 2

1. Young persons under eighteen years of age shall not be employed during the night in any public or private industrial undertaking, or in any branch thereof, other than an undertaking in which only members of the same family are employed, except as hereinafter provided for.

2. Young persons over the age of sixteen may be employed during the night in the following industrial undertakings on work which by reason of the nature of the process, is required to be carried on continuously day and night—

(a) manufacture of iron and steel: processes in which reverberatory or regenerative furnaces are used, and galvanising of sheet metal or wire (except the pickling process);

(b) glass works;

(c) manufacture of paper;

(d) manufacture of raw sugar;

(e) gold mining reduction work.

Article 3

1. For the purpose of this Convention, the term "night" signifies a period of at least eleven consecutive hours, including the interval between ten o'clock in the evening and five o'clock in the morning.

2. In coal and lignite mines work may be carried on in the interval between ten o'clock in the evening and five o'clock in the morning, if an interval of ordinarily fifteen hours, and in no case of less

pris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) la construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

d) le transport de personnes ou de marchandises par route ou voie ferrée, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

2. Dans chaque pays, l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Article 2

1. Il est interdit d'employer pendant la nuit les enfants de moins de dix-huit ans dans les établissements industriels, publics ou privés, ou dans leurs dépendances, à l'exception de ceux dans lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille, sauf dans les cas prévus ci-après.

2. L'interdiction du travail de nuit ne s'appliquera pas aux enfants au-dessus de seize ans qui sont employés, dans les industries énumérées ci-après, à des travaux qui, en raison de leur nature, doivent nécessairement être continués jour et nuit:

a) usines de fer et d'acier: travaux où l'on fait emploi des fours à réverbère ou à régénération, et galvanisation de la tôle et du fil de fer (excepté les ateliers de décapage);

b) verreries;

c) papeteries;

d) sucreries où l'on traite le sucre brut;

e) réduction du minerai d'or.

Article 3

1. Pour l'application de la présente convention, le terme „nuit” signifie une période d'au moins onze heures consécutives, comprenant l'intervalle écoulé entre dix heures du soir et cinq heures du matin.

2. Dans les mines de charbon et de lignite, une dérogation pourra être prévue, en ce qui concerne la période de repos visée au paragraphe précédent, lorsque l'intervalle entre les deux périodes de travail

than thirteen hours, separates two periods of work.

3. Where night work in the baking industry is prohibited for all workers, the interval between nine o'clock in the evening and four o'clock in the morning may be substituted in the baking industry for the interval between ten o'clock in the evening and five o'clock in the morning.

4. In those tropical countries in which work is suspended during the middle of the day, the night period may be shorter than eleven hours if compensatory rest is accorded during the day.

Article 4

The provisions of Articles 2 and 3 shall not apply to the night work of young persons between the ages of sixteen and eighteen years in case of emergencies which could not have been controlled or foreseen, which are not of a periodical character, and which interfere with the normal working of the industrial undertaking.

.....

Article 7

The prohibition of night work may be suspended by the Government, for young persons between the ages of sixteen and eighteen years, when in case of serious emergency the public interest demands it.

Maternity Protection Convention, 1919

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term "industrial undertaking" includes particularly—

(a) mines, quarries, and other works for the extraction of minerals from the earth;

(b) industries in which articles are manufactured, altered, cleaned, repaired, ornamented, finished, adapted for sale, broken up or demolished, or in which materials are transformed; including shipbuilding and the generation, transformation, and transmission of electricity or motive power of any kind;

(c) construction, reconstruction, maintenance, repair, alteration, or demolition of any building, railway, tramway, harbour, dock, pier, canal, inland waterway, road, tunnel, bridge, viaduct, sewer, drain, well, telegraphic or telephonic installation, electrical undertaking, gas work, waterwork, or other work of construction, as well as the preparation for or laying the foundation of any such work or structure;

comporte ordinairement quinze heures, mais jamais lorsque cet intervalle comporte moins de treize heures.

3. Lorsque la législation du pays interdit le travail de nuit à tout le personnel dans la boulangerie, on pourra substituer, dans cette industrie, la période comprise entre neuf heures du soir et quatre heures du matin à la période de dix heures du soir à cinq heures du matin.

4. Dans les pays tropicaux où le travail est suspendu pendant un certain temps au milieu de la journée, la période de repos de nuit pourra être inférieure à onze heures, pourvu qu'un repos compensateur soit accordé pendant le jour.

Article 4

Les dispositions des articles 2 et 3 ne s'appliqueront pas au travail de nuit des enfants âgés de seize à dix-huit ans lorsqu'un cas de force majeure qui ne pouvait être prévu ou empêché, et qui ne présente pas un caractère périodique, met obstacle au fonctionnement normal d'un établissement industriel.

Article 7

Lorsque, en raison de circonstances particulièrement graves, l'intérêt public l'exigera, l'interdiction du travail de nuit pourra être suspendue par une décision de l'autorité publique, en ce qui concerne les enfants âgés de seize à dix-huit ans.

Convention sur la protection de la maternité, 1919

Article 1

1. Pour l'application de la présente convention, seront considérés comme „établissements industriels”, notamment:

- a) les mines, carrières et industries extractives de toute nature;
- b) les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation; y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;
- c) la construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

(d) transport of passengers or goods by road, rail, sea, or inland waterway, including the handling of goods at docks, quays, wharves, and warehouses, but excluding transport by hand.

2. For the purpose of this Convention, the term "commercial undertaking" includes any place where articles are sold or where commerce is carried on.

3. The competent authority in each country shall define the line of division which separates industry and commerce from agriculture.

Article 2

For the purpose of this Convention, the term "woman" signifies any female person, irrespective of age or nationality, whether married or unmarried, and the term "child" signifies any child whether legitimate or illegitimate.

Article 3

In any public or private industrial or commercial undertaking or in any branch thereof, other than an undertaking in which only members of the same family are employed, a woman—

(a) shall not be permitted to work during the six weeks following her confinement;

(b) shall have the right to leave her work if she produces a medical certificate stating that her confinement will probably take place within six weeks;

(c) shall, while she is absent from her work in pursuance of paragraphs (a) and (b), be paid benefits sufficient for the full and healthy maintenance of herself and her child, provided either out of public funds or by means of a system of insurance, the exact amount of which shall be determined by the competent authority in each country, and as an additional benefit shall be entitled to free attendance by a doctor or certified midwife; no mistake of the medical adviser in estimating the date of confinement shall preclude a woman from receiving these benefits from the date of the medical certificate up to the date on which the confinement actually takes place;

(d) shall in any case, if she is nursing her child, be allowed half an hour twice a day during her working hours for this purpose.

Article 4

Where a woman is absent from her work in accordance with paragraph (a) or (b) of Article 3 of this Convention, or remains absent from her work for a longer period as a result of illness medically certified to arise out of pregnancy or confinement and rendering

d) le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée ou voie d'eau, maritime ou intérieure, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

2. Pour l'application de la présente convention, sera considéré comme „établissement commercial” tout lieu consacré à la vente des marchandises ou à toute opération commerciale.

3. Dans chaque pays, l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie et le commerce, d'une part, l'agriculture, d'autre part.

Article 2

Pour l'application de la présente convention, le terme „femme” désigne toute personne du sexe féminin, quel que soit son âge ou sa nationalité, mariée ou non, et le terme „enfant” désigne tout enfant, légitime ou non.

Article 3

Dans tous les établissements industriels ou commerciaux, publics ou privés, ou dans leurs dépendances, à l'exception des établissements où sont seuls employés les membres d'une même famille, une femme

a) ne sera pas autorisée à travailler pendant une période de six semaines après ses couches;

b) aura le droit de quitter son travail, sur production d'un certificat médical déclarant que ses couches se produiront probablement dans un délai de six semaines;

c) recevra, pendant toute la période où elle demeurera absente, en vertu des paragraphes *a)* et *b)*, une indemnité suffisante pour son entretien et celui de son enfant dans de bonnes conditions d'hygiène; ladite indemnité, dont le montant exact sera fixé par l'autorité compétente dans chaque pays, sera prélevée sur les fonds publics ou sera fournie par un système d'assurance. Elle aura droit, en outre, aux soins gratuits d'un médecin ou d'une sage-femme. Aucune erreur, de la part du médecin ou de la sage-femme, dans l'estimation de la date de l'accouchement, ne pourra empêcher une femme de recevoir l'indemnité à laquelle elle a droit à compter de la date du certificat médical jusqu'à celle à laquelle l'accouchement se produira;

d) aura droit dans tous les cas, si elle allaite son enfant, à deux repos d'une demi-heure pour lui permettre l'allaitement.

Article 4

Au cas où une femme s'absente de son travail, en vertu des paragraphes *a)* et *b)* de l'article 3 de la présente convention, ou en demeure éloignée pendant une période plus longue, à la suite d'une maladie attestée par certificat médical comme résultant de sa grossesse

her unfit for work, it shall not be lawful, until her absence shall have exceeded a maximum period to be fixed by the competent authority in each country, for her employer to give her notice of dismissal during such absence, nor to give her notice of dismissal at such a time that the notice would expire during such absence.

Night Work (Women) Convention (Revised), 1934

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term "industrial undertaking" includes particularly—

(a) mines, quarries, and other works for the extraction of minerals from the earth;

(b) industries in which articles are manufactured, altered, cleaned, repaired, ornamented, finished, adapted for sale, broken up or demolished, or in which materials are transformed; including ship-building, and the generation, transformation, and transmission of electricity or motive power of any kind;

(c) construction, reconstruction, maintenance, repair, alteration, or demolition of any building, railway, harbour, dock, pier, canal, inland waterway, road, tunnel, bridge, viaduct, sewer, drain, well, telegraphic or telephonic installation, electrical undertaking, gas work, waterwork, or other work of construction, as well as the preparation for or laying the foundations of any such work or structure.

2. The competent authority in each country shall define the line of division which separates industry from commerce and agriculture.

Article 2

1. For the purpose of this Convention, the term "night" signifies a period of at least eleven consecutive hours, including the interval between ten o'clock in the evening and five o'clock in the morning.

2. Provided that, where there are exceptional circumstances affecting the workers employed in a particular industry or area, the competent authority may, after consultation with the employers' and workers' organisations concerned, decide that in the case of women employed in that industry or area, the interval between eleven o'clock in the evening and six o'clock in the morning may be substituted for the interval between ten o'clock in the evening and five o'clock in the morning.

ou de ses couches et qui la met dans l'incapacité de reprendre son travail, il sera illégal pour son patron, jusqu'à ce que son absence ait atteint une durée maximum fixée par l'autorité compétente de chaque pays, de lui signifier son congé durant ladite absence, ou à une date telle que le délai de préavis expirerait pendant que dure l'absence susmentionnée.

*Convention (révisée) du travail de nuit
(femmes), 1934*

Article 1

1. Pour l'application de la présente convention, seront considérés comme „établissements industriels” notamment:

a) les mines, carrières et industries extractives de toute nature;

b) les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation; y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) la construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification, ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations télégraphiques ou téléphoniques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus.

2. Dans chaque pays, l'autorité compétente déterminera la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Article 2

1. Pour l'application de la présente convention, le terme „nuit” signifie une période d'au moins onze heures consécutives, comprenant l'intervalle écoulé entre dix heures du soir et cinq heures du matin.

2. Toutefois, en cas de circonstances exceptionnelles affectant les travailleurs employés dans une industrie ou dans une région déterminée, l'autorité compétente pourra, après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées, décider que, pour les femmes occupées dans cette industrie ou dans cette région, l'intervalle entre onze heures du soir et six heures du matin pourra être substitué à l'intervalle entre dix heures du soir et cinq heures du matin.

3. In those countries where no Government regulation as yet applies to the employment of women in industrial undertakings during the night, the term "night" may provisionally, and for a maximum period of three years, be declared by the Government to signify a period of only ten hours, including the interval between ten o'clock in the evening and five o'clock in the morning.

Article 3

Women without distinction of age shall not be employed during the night in any public or private industrial undertaking, or in any branch thereof, other than an undertaking in which only members of the same family are employed.

Article 4

Article 3 shall not apply:

(a) in cases of *force majeure*, when in any undertaking there occurs an interruption of work which it was impossible to foresee, and which is not of a recurring character;

(b) in cases where the work has to do with raw materials or materials in course of treatment which are subject to rapid deterioration, when such night work is necessary to preserve the said materials from certain loss.

.....

Article 6

In industrial undertakings which are influenced by the seasons, and in all cases where exceptional circumstances demand it, the night period may be reduced to ten hours on sixty days of the year.

Article 7

In countries where the climate renders work by day particularly trying to the health, the night period may be shorter than prescribed in the above articles, provided that compensatory rest is accorded during the day.

Article 8

This Convention does not apply to women holding responsible positions of management who are not ordinarily engaged in manual work.

Underground Work (Women) Convention, 1935

Article 1

For the purpose of this Convention, the term "mine" includes any undertaking, whether public or private, for the extraction of any substance from under the surface of the earth.

3. Dans les pays où aucun règlement public ne s'applique à l'emploi des femmes pendant la nuit dans les établissements industriels, le terme „nuit” pourra provisoirement, et pendant une période maximum de trois années, désigner, à la discrétion du gouvernement, une période de dix heures seulement, laquelle comprendra l'intervalle écoulé entre dix heures du soir et cinq heures du matin.

Article 3

Les femmes, sans distinction d'âge, ne pourront être employées pendant la nuit dans aucun établissement industriel, public ou privé, ni dans aucune dépendance d'un de ces établissements, à l'exception des établissements où sont seuls employés les membres d'une même famille.

Article 4

L'article 3 ne sera pas appliqué:

a) en cas de force majeure, lorsque dans une entreprise se produit une interruption d'exploitation impossible à prévoir et n'ayant pas un caractère périodique;

b) dans le cas où le travail s'applique soit à des matières premières, soit à des matières en élaboration, qui seraient susceptibles d'altération très rapide, lorsque cela est nécessaire pour sauver ces matières d'une perte inévitable.

Article 6

Dans les établissements industriels soumis à l'influence des saisons, et dans tous les cas où des circonstances exceptionnelles l'exigent, la durée de la période de nuit indiquée à l'article 2 pourra être réduite à dix heures pendant soixante jours par an.

Article 7

Dans les pays où le climat rend le travail de jour particulièrement pénible, la période de nuit peut être plus courte que celle fixée par les articles ci-dessus, à la condition qu'un repos compensateur soit accordé pendant le jour.

Article 8

La présente convention ne s'applique pas aux femmes qui occupent des postes de direction impliquant une responsabilité et qui n'effectuent pas normalement un travail manuel.

Convention des travaux souterrains (femmes), 1935

Article 1

Pour l'application de la présente convention, le terme „mine” s'entend de toute entreprise soit publique, soit privée, pour l' extraction de substances situées en dessous du sol.

Article 2

No female, whatever her age, shall be employed on underground work in any mine.

Article 3

National laws or regulations may exempt from the above prohibition—

- (a) females holding positions of management who do not perform manual work;
 - (b) females employed in health welfare services;
 - (c) females who, in the course of their studies, spend a period of training in the underground parts of a mine; and
 - (d) any other females who occasionally have to enter the underground parts of a mine for the purpose of a non-manual occupation.
-

*Equality of Treatment (Accident Compensation)
Convention, 1925***Article 1**

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to grant to the nationals of any other Member which shall have ratified the Convention, who suffer personal injury due to industrial accidents happening in its territory, or to their dependants, the same treatment in respect of workmen's compensation as it grants to its own nationals.

2. This equality of treatment shall be guaranteed to foreign workers and their dependants without any conditions as to residence. With regard to the payments which a Member or its nationals would have to make outside that Member's territory in the application of this principle, the measures to be adopted shall be regulated, if necessary, by special arrangements between the Members concerned.

Article 2

Special agreements may be made between the Members concerned to provide that compensation for industrial accidents happening to workers whilst temporarily or intermittently employed in the territory of one Member on behalf of an undertaking situated in the territory of another Member shall be governed by the laws and regulations of the latter Member.

Article 2

Aucune personne du sexe féminin, quel que soit son âge, ne peut être employée aux travaux souterrains dans les mines.

Article 3

La législation nationale pourra exempter de l'interdiction susmentionnée:

- a) les personnes occupant un poste de direction qui n'effectuent pas un travail manuel;
 - b) les personnes occupées dans les services sanitaires et sociaux;
 - c) les personnes en cours d'études admises à effectuer un stage dans les parties souterraines d'une mine en vue de leur formation professionnelle;
 - d) toutes autres personnes appelées occasionnellement à descendre dans les parties souterraines d'une mine pour l'exercice d'une profession de caractère non manuel.
-

Convention sur l'égalité de traitement (accidents du travail), 1925

Article 1

1. Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à accorder aux ressortissants de tout autre Membre ayant ratifié ladite convention qui seront victimes d'accidents du travail survenus sur son territoire, ou à leurs ayants droit, le même traitement qu'il assure à ses propres ressortissants en matière de réparation des accidents du travail.

2. Cette égalité de traitement sera assurée aux travailleurs étrangers et à leurs ayants droit sans aucune condition de résidence. Toutefois, en ce qui concerne les paiements qu'un Membre ou ses ressortissants auraient à faire en dehors du territoire dudit Membre en vertu de ce principe, les dispositions à prendre seront réglées, si cela est nécessaire, par des arrangements particuliers pris avec les Membres intéressés.

Article 2

Pour la réparation des accidents du travail survenus à des travailleurs occupés d'une manière temporaire ou intermittente sur le territoire d'un Membre pour le compte d'une entreprise située sur le territoire d'un autre Membre, il peut être prévu qu'il sera fait application de la législation de ce dernier par accord spécial entre les Membres intéressés.

Article 3

The Members which ratify this Convention and which do not already possess a system, whether by insurance or otherwise, of workmen's compensation for industrial accidents agree to institute such a system within a period of three years from the date of their ratification.

Article 4

The Members which ratify this Convention further undertake to afford each other mutual assistance with a view to facilitating the application of the Convention and the execution of their respective laws and regulations on workmen's compensation and to inform the International Labour Office, which shall inform the other Members concerned, of any modifications in the laws and regulations in force on workmen's compensation.

*Workmen's Compensation (Accidents)
Convention, 1925***Article 1**

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to ensure that workmen who suffer personal injury due to an industrial accident, or their dependants, shall be compensated on terms at least equal to those provided by this Convention.

Article 2

1. The laws and regulations as to workmen's compensation shall apply to workmen, employees and apprentices employed by any enterprise, undertaking or establishment of whatsoever nature, whether public or private.

2. It shall nevertheless be open to any Member to make such exceptions in its national legislation as it deems necessary in respect of—

(a) persons whose employment is of a casual nature and who are employed otherwise than for the purpose of the employer's trade or business;

(b) out-workers;

(c) members of the employer's family who work exclusively on his behalf and who live in his house;

(d) non-manual workers whose remuneration exceeds a limit to be determined by national laws or regulations.

Article 3

Les Membres qui ratifient la présente convention et chez lesquels n'existe pas un régime d'indemnisation ou d'assurance forfaitaire des accidents du travail conviennent d'instituer un tel régime dans un délai de trois ans à dater de leur ratification.

Article 4

Les Membres qui ratifient la présente convention s'engagent à se prêter mutuellement assistance en vue de faciliter son application, ainsi que l'exécution de leurs lois et règlements respectifs en matière de réparation des accidents du travail, et à porter à la connaissance du Bureau international du Travail, qui en informera les autres Membres intéressés, toute modification dans les lois et règlements en vigueur en matière de réparation des accidents du travail.

Convention sur la réparation des accidents du travail, 1925

Article 1

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à assurer aux victimes d'accidents du travail, ou à leurs ayants droit, des conditions de réparation au moins égales à celles prévues par la présente convention.

Article 2

1. Les législations et réglementations sur la réparation des accidents du travail devront s'appliquer aux ouvriers, employés ou apprenants occupés par les entreprises, exploitations ou établissements de quelque nature qu'ils soient, publics ou privés.

2. Toutefois, il appartiendra à chaque Membre de prévoir dans sa législation nationale telles exceptions qu'il estimera nécessaires en ce qui concerne:

a) les personnes exécutant des travaux occasionnels étrangers à l'entreprise de l'employeur;

b) les travailleurs à domicile;

c) les membres de la famille de l'employeur qui travaillent exclusivement pour le compte de celui-ci et qui vivent sous son toit;

d) les travailleurs non manuels dont le gain dépasse une limite qui peut être fixée par la législation nationale.

Article 3

This Convention shall not apply to—

(1) seamen and fishermen for whom provision shall be made by a later Convention;

(2) persons covered by some special scheme, the terms of which are not less favourable than those of this Convention.

Article 4

This Convention shall not apply to agriculture, in respect of which the Convention concerning workmen's compensation in agriculture adopted by the International Labour Conference at its Third Session remains in force.

Article 5

The compensation payable to the injured workman, or his dependants, where permanent incapacity or death results from the injury, shall be paid in the form of periodical payments; provided that it may be wholly or partially paid in a lump sum, if the competent authority is satisfied that it will be properly utilised.

Article 6

In case of incapacity, compensation shall be paid not later than as from the fifth day after the accident, whether it be payable by the employer, the accident insurance institution, or the sickness insurance institution concerned.

Article 7

In cases where the injury results in incapacity of such a nature that the injured workman must have the constant help of another person, additional compensation shall be provided.

Article 8

The national laws or regulations shall prescribe such measures of supervision and methods of review as are deemed necessary.

Article 9

Injured workmen shall be entitled to medical aid and to such surgical and pharmaceutical aid as is recognised to be necessary in consequence of accidents. The cost of such aid shall be defrayed either by the employer, by accident insurance institutions, or by sickness or invalidity insurance institutions.

Article 3

Ne sont pas visés par la présente convention:

- 1) les marins et pêcheurs pour lesquels disposera une convention ultérieure;
- 2) les personnes bénéficiant d'un régime spécial au moins équivalent à celui prévu dans la présente convention.

Article 4

La présente convention ne s'appliquera pas à l'agriculture pour laquelle reste en vigueur la convention sur la réparation des accidents du travail dans l'agriculture, adoptée par la Conférence internationale du Travail à sa troisième session.

Article 5

Les indemnités dues en cas d'accidents suivis de décès ou en cas d'accidents ayant entraîné une incapacité permanente seront payées à la victime ou à ses ayants droit sous forme de rente.

Toutefois, ces indemnités pourront être payées en totalité ou en partie sous forme de capital lorsque la garantie d'un emploi judiciaire sera fournie aux autorités compétentes.

Article 6

En cas d'incapacité, l'indemnité sera allouée au plus tard à partir du cinquième jour après l'accident, qu'elle soit due par l'employeur, par une institution d'assurance contre les accidents, ou par une institution d'assurance contre la maladie.

Article 7

Un supplément d'indemnisation sera alloué aux victimes d'accidents atteintes d'incapacité nécessitant l'assistance constante d'une autre personne.

Article 8

Les législations nationales prévoiront les mesures de contrôle, ainsi que les méthodes pour la révision des indemnités, qui seront jugées nécessaires.

Article 9

Les victimes d'accidents du travail auront droit à l'assistance médicale et à telle assistance chirurgicale et pharmaceutique qui serait reconnue nécessaire par suite de ces accidents. Cette assistance médicale sera à la charge soit de l'employeur, soit des institutions d'assurance contre les accidents, soit des institutions d'assurance contre la maladie ou l'invalidité.

Article 10

1. Injured workmen shall be entitled to the supply and normal renewal, by the employer or insurer, of such artificial limbs and surgical appliances as are recognised to be necessary: provided that national laws or regulations may allow in exceptional circumstances the supply and renewal of such artificial limbs and appliances to be replaced by the award to the injured workman of a sum representing the probable cost of the supply and renewal of such appliances, this sum to be decided at the time when the amount of compensation is settled or revised.

2. National laws or regulations shall provide for such supervisory measures as are necessary, either to prevent abuses in connection with the renewal of appliances, or to ensure that the additional compensation is utilised for this purpose.

Article 11

The national laws or regulations shall make such provision as, having regard to national circumstances, is deemed most suitable for ensuring in all circumstances, in the event of the insolvency of the employer or insurer, the payment of compensation to workmen who suffer personal injury due to industrial accidents, or in case of death, to their dependants.

Marking of Weight (Packages Transported by Vessels) Convention, 1929

Article 1

1. Any package or object of one thousand kilograms (one metric ton) or more gross weight consigned within the territory of any Member which ratifies this Convention for transport by sea or inland waterway shall have had its gross weight plainly and durably marked upon it on the outside before it is loaded on a ship or vessel.

2. In exceptional cases where it is difficult to determine the exact weight, national laws or regulations may allow an approximate weight to be marked.

3. The obligation to see that this requirement is observed shall rest solely upon the Government of the country from which the package or object is consigned, and not on the Government of a country through which it passes on the way to its destination.

4. It shall be left to national laws or regulations to determine whether the obligation for having the weight marked as aforesaid shall fall on the consignor or on some other person or body.

Article 10

1. Les victimes d'accidents du travail auront droit à la fourniture et au renouvellement normal, par l'employeur ou l'assureur, des appareils de prothèse et d'orthopédie dont l'usage sera reconnu nécessaire. Toutefois, les législations nationales pourront admettre à titre exceptionnel le remplacement de la fourniture et du renouvellement des appareils par l'attribution à la victime de l'accident d'une indemnité supplémentaire déterminée au moment de la fixation ou de la révision du montant de la réparation et représentant le coût probable de la fourniture et du renouvellement de ces appareils.

2. Les législations nationales prévoiront, en ce qui concerne le renouvellement des appareils, les mesures de contrôle nécessaires, soit pour éviter les abus, soit pour garantir l'affectation des indemnités supplémentaires.

Article 11

Les législations nationales contiendront des dispositions qui, tenant compte des conditions particulières de chaque pays, seront le mieux appropriées pour assurer en tout état de cause le paiement de la réparation aux victimes des accidents et à leurs ayants droit et pour les garantir contre l'insolvabilité de l'employeur ou de l'assureur.

Convention sur l'indication du poids sur les colis transportés par bateau, 1929

Article 1

1. Tout colis ou objet pesant mille kilogrammes (une tonne métrique) ou plus de poids brut, consigné dans les limites du territoire de tout Membre ratifiant la présente convention et destiné à être transporté par mer ou voie navigable intérieure, devra, avant d'être embarqué, porter l'indication de son poids, marquée à l'extérieur de façon claire et durable.

2. La législation nationale pourra, dans les cas exceptionnels où il est difficile de déterminer le poids exact, autoriser l'indication du poids approximatif.

3. L'obligation de veiller à l'observation de cette disposition n'incombera qu'au gouvernement du pays d'où le colis ou objet est expédié, à l'exclusion du gouvernement de tout autre pays que ce colis pourra traverser pour arriver à destination.

4. Il appartiendra aux législations nationales de décider si l'obligation de marquer le poids de la manière ci-dessus indiquée doit incomber à l'expéditeur ou à quelqu'un d'autre.

Weekly Rest (Industry) Convention, 1921

Article 1

1. For the purpose of this Convention, the term "industrial undertakings" includes—

(a) mines, quarries, and other works for the extraction of minerals from the earth;

(b) industries in which articles are manufactured, altered, cleaned, repaired, ornamented, finished, adapted for sale, broken up or demolished, or in which materials are transformed; including ship-building and the generation, transformation and transmission of electricity or motive power of any kind;

(c) construction, reconstruction, maintenance, repair, alteration, or demolition of any building, railway, tramway, harbour, dock, pier, canal, inland waterway, road, tunnel, bridge, viaduct, sewer, drain, well, telegraphic or telephonic installation, electrical undertaking, gas work, waterwork, or other work of construction, as well as the preparation for or laying the foundations of any such work or structure;

(d) transport of passengers or goods by road, rail, or inland waterway, including the handling of goods at docks, quays, wharves or warehouses, but excluding transport by hand.

2. [Inapplicable.]

3. Where necessary, in addition to the above enumeration, each Member may define the line of division which separates industry from commerce and agriculture.

Article 2

1. The whole of the staff employed in any industrial undertaking, public or private, or in any branch thereof shall, except as otherwise provided for by the following Articles, enjoy in every period of seven days a period of rest comprising at least twenty-four consecutive hours.

2. This period of rest shall, wherever possible, be granted simultaneously to the whole of the staff of each undertaking.

3. It shall, wherever possible, be fixed so as to coincide with the days already established by the traditions or customs of the country or district.

*Convention sur le repos hebdomadaire
(industrie), 1921*

Article 1

1. Pour l'application de la présente convention, seront considérés comme „établissements industriels”:

a) les mines, carrières et industries extractives de toute nature;

b) les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation, y compris la construction des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) la construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations téléphoniques ou télégraphiques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

d) le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée ou voie d'eau intérieure, y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

2. [Inapplicable.]

3. En sus de l'énumération qui précède, s'il est reconnu nécessaire, chaque Membre pourra déterminer la ligne de démarcation entre l'industrie, d'une part, le commerce et l'agriculture, d'autre part.

Article 2

1. Tout le personnel occupé dans tout établissement industriel, public ou privé, ou dans ses dépendances, devra, sous réserve des exceptions prévues dans les articles ci-après, jouir, au cours de chaque période de sept jours, d'un repos comprenant au minimum vingt-quatre heures consécutives.

2. Ce repos sera accordé autant que possible en même temps à tout le personnel de chaque établissement.

3. Il coïncidera, autant que possible, avec les jours consacrés par la tradition ou les usages du pays ou de la région.

Article 3

Each Member may except from the application of the provisions of Article 2 persons employed in industrial undertakings in which only the members of one single family are employed.

Article 4

1. Each Member may authorise total or partial exceptions (including suspensions or diminutions) from the provisions of Article 2, special regard being had to all proper humanitarian and economic considerations and after consultation with responsible associations of employers and workers, wherever such exist.

2. Such consultation shall not be necessary in the case of exceptions which have already been made under existing legislation.

Article 5

Each Member shall make, as far as possible, provision for compensatory periods of rest for the suspensions or diminutions made in virtue of Article 4, except in cases where agreements or customs already provide for such periods.

Article 6

1. Each Member will draw up a list of the exceptions made under Articles 3 and 4 of this Convention and will communicate it to the International Labour Office, and thereafter, in every second year any modifications of this list which shall have been made.

2. The International Labour Office will present a report on this subject to the General Conference of the International Labour Organisation.

Article 7

In order to facilitate the application of the provisions of this Convention, each employer, director, or manager, shall be obliged—

(a) where the weekly rest is given to the whole of the staff collectively, to make known such days and hours of collective rest by means of notices posted conspicuously in the establishment or any other convenient place, or in any other manner approved by the Government;

(b) where the rest period is not granted to the whole of the staff collectively, to make known, by means of a roster drawn up in accordance with the method approved by the legislation of the country, or by a regulation of the competent authority, the workers or employees subject to a special system of rest, and to indicate that system.

Article 3

Chaque Membre pourra excepter de l'application des dispositions de l'article 2 les personnes occupées dans les établissements industriels dans lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille.

Article 4

Chaque Membre peut autoriser des exceptions totales ou partielles (y compris des suspensions et des diminutions de repos) aux dispositions de l'article 2, en tenant compte spécialement de toutes considérations économiques et humanitaires appropriées et après consultation des associations qualifiées des employeurs et des ouvriers, là où il en existe.

2. Cette consultation ne sera pas nécessaire dans le cas d'exceptions qui auront été déjà accordées par l'application de la législation en vigueur.

Article 5

Chaque Membre devra autant que possible établir des dispositions prévoyant des périodes de repos en compensation des suspensions ou des diminutions accordées en vertu de l'article 4, sauf dans les cas où les accords ou les usages locaux auront déjà prévu de tels repos.

Article 6

1. Chaque Membre établira une liste des exceptions accordées conformément aux articles 3 et 4 de la présente convention et la communiquera au Bureau international du Travail. Chaque Membre communiquera ensuite, tous les deux ans, toutes les modifications qu'il aura apportées à cette liste.

2. Le Bureau international du Travail présentera un rapport à ce sujet à la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail.

Article 7

En vue de faciliter l'application des dispositions de la présente convention, chaque patron, directeur ou gérant sera soumis aux obligations ci-après:

a) faire connaître, dans le cas où le repos hebdomadaire est donné collectivement à l'ensemble du personnel, les jours et heures de repos collectif au moyen d'affiches apposées d'une manière apparente dans l'établissement ou tout autre lieu convenable ou selon tout autre mode approuvé par le gouvernement;

b) faire connaître, lorsque le repos n'est pas donné collectivement à l'ensemble du personnel, au moyen d'un registre dressé selon le mode approuvé par la législation du pays ou par un règlement de l'autorité compétente, les ouvriers ou employés soumis à un régime particulier de repos et indiquer ce régime.

C. VERTALING**Verdrag betreffende de toepassing van internationale arbeidsnormen
in buiten het moederland gelegen gebieden**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en aldaar bijeengekomen op 19 juni 1947 in haar dertigste zitting,

Besloten hebbende tot aanvaarding van bepaalde voorstellen betreffende de toepassing van internationale arbeidsnormen in buiten het moederland gelegen gebieden, welk onderwerp vervat is in het derde punt van de agenda der zitting,

Besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal verdrag,

neemt heden, de 11e juli 1947, het volgende Verdrag aan, dat kan worden aangehaald als het „Verdrag betreffende arbeidsnormen (buiten het moederland gelegen gebieden), 1947”:

Artikel 1

1. Ieder Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie dat dit Verdrag bekraftigt, dient bij zijn bekraftiging aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een verklaring te doen toekomen, waarin het ten aanzien van de gebieden bedoeld in artikel 35 van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie, zoals gewijzigd door de Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, 1946, en met uitzondering van de gebieden bedoeld in het vierde en het vijfde lid van dat artikel, zoals gewijzigd, vermeldt in hoeverre het zich verbindt de bepalingen van de in het Aanhangsel bij dit Verdrag vermelde Verdragen toe te passen op de onderhavige gebieden.

2. De bovenbedoelde verklaring dient ten aanzien van elk der in het Aanhangsel bij dit Verdrag vermelde Verdragen aan te geven:

(a) voor welke gebieden het Lid zich verbindt de bepalingen van het Verdrag ongewijzigd toe te passen;

(b) voor welke gebieden het Lid zich verbindt de bepalingen van het Verdrag gewijzigd toe te passen, onder vermelding van bijzonderheden omtrent deze wijzigingen;

(c) op welke gebieden het Verdrag niet toepasselijk is en, in dat geval, de redenen waarom het niet toepasselijk is;

(d) voor welke gebieden het Lid zich zijn beslissing voorbehoudt.

3. De verplichtingen bedoeld sub (a) en (b) van het tweede lid van dit artikel, worden geacht een integrerend deel uit te maken van de bekraftiging en hebben dezelfde kracht.

4. Ieder Lid kan te allen tijde door een latere verklaring elk voorbehoud in de oorspronkelijke verklaring gemaakt krachtens de punten (b), (c) of (d) van het tweede lid van dit artikel, geheel of gedeeltelijk intrekken.

5. Ieder Lid kan op elk tijdstip waarop het Verdrag kan worden opgezegd overeenkomstig de bepalingen van artikel 8, aan de Directeur-Generaal een verklaring doen toekomen waarin het de inhoud van elke vroegere verklaring in elk ander opzicht wijzigt en de huidige situatie inzake bepaalde gebieden vermeldt.

Artikel 2

1. Een verklaring ter aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag met betrekking tot een buiten het moederland gelegen gebied, waar het behandelde in de in het Aanhangsel bij dit Verdrag vermelde Verdragen valt binnen de zelfbestuursbevoegdheid van het gebied, kan aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau worden gezonden door het voor de buitenlandse betrekkingen van het gebied verantwoordelijke Lid, na overleg met de Regering van het gebied.

2. Een verklaring waarin de verplichtingen van dit Verdrag worden aangevaard, kan tot de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau worden gericht:

(a) door twee of meer Leden van de Organisatie ten aanzien van een gebied dat onder hun gezamenlijk gezag is gesteld;

(b) door elk internationaal gezagsorgaan dat krachtens het Handvest der Verenigde Naties of anderszins verantwoordelijk is voor het beheer van een bepaald gebied, ten aanzien van dat gebied.

3. Verklaringen, gericht tot de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau overeenkomstig het voorgaande lid van dit artikel, dienen een toezagging in te houden, dat de bepalingen van de in het Aanhangsel bij dit Verdrag vermelde Verdragen al of niet gewijzigd zullen worden toegepast in het betrokken gebied; als de verklaring aangeeft dat de bepalingen van een of meer van de bedoelde Verdragen gewijzigd zullen worden toegepast, dient zij bijzonderheden omtrent deze wijzigingen te geven met betrekking tot elk onderwerpelijk Verdrag.

4. Door middel van een latere verklaring kan door het betrokken Lid, de betrokken Leden of het betrokken internationale gezagsorgaan te allen tijde geheel of gedeeltelijk afstand worden gedaan van het recht zich te beroepen op in een vroegere verklaring aangegeven wijzigingen.

5. Door het betrokken Lid, de betrokken Leden of het betrokken internationale gezagsorgaan kan op elk tijdstip waarop dit Verdrag kan worden opgezegd overeenkomstig de bepalingen van artikel 8, aan de Directeur-Generaal een verklaring worden toegezonden waarin de inhoud van elke vroegere verklaring in elk ander opzicht wordt gewijzigd en waarin de huidige situatie ten aanzien van de toepassing van een of meer van de in het Aanhangsel vermelde Verdragen wordt uiteengezet.

Artikel 3

Het bevoegde gezag kan door middel van vooraf bekend gemaakte regelingen ondernemingen of vaartuigen waarop een doeltreffend toezicht onmogelijk is wegens hun aard of omvang uitsluiten van de toepassing van enigerlei bepaling tot uitvoering van een der in het Aanhangsel vermelde Verdragen.

Artikel 4

De jaarlijkse rapporten omtrent de toepassing van dit Verdrag dienen voor elk gebied ten aanzien waarvan een verklaring omtrent wijzigingen van de bepalingen van een of meer der in het Aanhangsel vermelde Verdragen van kracht is, aan te geven in hoeverre enige vooruitgang is gemaakt teneinde het mogelijk te maken afstand te doen van het recht een beroep te doen op bedoelde wijzigingen.

Artikel 5

1. De Internationale Arbeidsconferentie kan op elke latere zitting op welker agenda het onderwerp is geplaatst, met een tweederde meerderheid wijzigingen in het Aanhangsel bij dit Verdrag aannehmen, waarbij de bepalingen van verdere Verdragen in het Aanhangsel worden opgenomen of waarbij de bepalingen van een in het Aanhangsel vermeld Verdrag worden vervangen door de bepalingen van een Verdrag tot herziening van dat Verdrag dat eventueel door de Conferentie is aangenomen.

2. Ieder Lid voor hetwelk dit Verdrag van kracht is, en elk gebied ten aanzien waarvan een verklaring tot aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag overeenkomstig artikel 2 van kracht is, dient binnen het tijdvak van een jaar of, in buitengewone omstandigheden, binnen het tijdvak van achttien maanden na de sluiting van de zitting der Conferentie elke zodanige wijziging voor te leggen aan de autoriteit of autoriteiten tot wier bevoegdheid het onderwerp behoort, voor het belichamen in een wet of voor het nemen van andere maatregelen terzake.

3. Elke zodanige wijziging treedt voor elk Lid voor hetwelk dit Verdrag van kracht is, in werking door de aanvaarding ervan door het bedoelde Lid en voor elk gebied ten aanzien waarvan een verklaring tot aanvaarding van de verplichtingen van het Verdrag overeenkomstig artikel 2 van kracht is, na aanvaarding voor dat gebied.

4. Indien een zodanige wijziging in werking treedt voor een Lid of voor een gebied voor hetwelk de verplichtingen van dit Verdrag zijn aanvaard overeenkomstig artikel 2, dient door het betrokken Lid, de betrokken Leden of het betrokken internationaal gezagsorgaan aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een verklaring te worden toegezonden, welke betreffende het Verdrag of de Verdragen waarvan de bepalingen door de wijziging in het Aanhangsel zijn opgenomen, de bijzonderheden vermeldt, zoals onderscheidenlijk vereist door het tweede lid van artikel 1 of door het derde lid van artikel 2.

5. Ieder Lid dat dit Verdrag bekrachtigt na het tijdstip van de aanneming van een zodanige wijziging door de Conferentie, wordt geacht het Verdrag, zoals gewijzigd, te hebben bekrachtigd en elk gebied ten aanzien waarvan de verplichtingen van het Verdrag zijn aanvaard na dat tijdstip overeenkomstig artikel 2, wordt geacht de verplichtingen van het Verdrag, zoals gewijzigd, te hebben aanvaard.

Artikel 6

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen ter kennis van de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau worden gebracht en door hem worden geregistreerd.

Artikel 7

1. Dit Verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie wier bekrachtiging door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

2. Het zal twaalf maanden nadat de bekrachtiging van twee Leden door de Directeur-Generaal is geregistreerd, in werking treden.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder Lid in werking treden twaalf maanden na het tijdstip waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 8

1. Een Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een tijdvak van tien jaar na het tijdstip waarop het Verdrag voor het eerst in werking is getreden, door middel van een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze geregistreerd. De opzegging zal eerst een jaar nadat zij is geregistreerd, van kracht worden.

2. Ieder Lid, dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na het verloop van het tijdvak van tien jaar bedoeld in het vorige lid, gebruik heeft gemaakt van het recht tot opzegging voorzien in dit artikel, is gebonden voor een nieuw tijdvak van tien jaar en kan dit Verdrag daarna opzeggen telkens na verloop van elk tijdvak van tien jaar, onder de voorwaarden neergelegd in dit artikel.

Artikel 9

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau dient aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie kennis te geven van de registratie van alle bekrachtigingen, verklaringen en opzeggingen welke hem door de Leden der Organisatie zijn medegeleerd.

2. Bij de kennisgeving van de registratie van de tweede hem medegeleerde bekrachtiging aan de Leden der Organisatie dient de Directeur-Generaal de aandacht der Leden te vestigen op het tijdstip waarop het Verdrag in werking zal treden.

Artikel 10

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau dient volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen, verklaringen en opzeggingen welke hij heeft geregistreerd overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande artikelen, te doen toekomen aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

Artikel 11

Na het verloop van elk tijdvak van tien jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag dient de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uit te brengen over de toepassing van dit Verdrag en te onderzoeken of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 12

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag mocht aannemen, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, en indien het nieuwe Verdrag niet anders bepaalt:

(a) zal de bekrachtiging van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, door een Lid ipso jure onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het hierboven in artikel 8 bepaalde, indien en zodra het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking zal zijn getreden;

(b) zal met ingang van het tijdstip waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking treedt, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Het onderhavige Verdrag zal echter in elk geval naar huidige vorm en inhoud van kracht blijven voor die Leden die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet hebben bekrachtigd.

Artikel 13

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

Aanhangsel

Verdrag betreffende de minimum-leeftijd (industrie) (herzien), 1937

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit Verdrag worden als „nijverheids-ondernemingen” met name beschouwd:

(a) mijnen, groeven en alle andere inrichtingen voor het winnen van minerale stoffen uit de aardbodem;

(b) bedrijven waarin goederen worden vervaardigd, veranderd, gereinigd, hersteld, versierd, afgewerkt, voor de verkoop geschikt gemaakt, gesloopt of vernietigd, of waarin stoffen een verandering ondergaan; hieronder begrepen scheepsbouw, alsmede de voortbrenging, transformatie en overbrenging van elektriciteit of energie in het algemeen;

(c) het bouwen of aanleggen, het weer opbouwen of opnieuw aanleggen, het onderhouden, het herstellen, het veranderen of het slopen van gebouwen, spoor- en tramwegen, havens, dokken, pieren, kanalen, inrichtingen voor de binnenvlaamsche scheepvaart, wegen, tunnels, bruggen, viaducten, riolen, afvoerinstallaties, putten, telegraaf- en telefooninstallaties, elektrische installaties, gas- of waterleidingswerken of andere constructiewerken, met inbegrip van de voorbereidende en de funderingswerkzaamheden van zodanige werken;

(d) het vervoeren van personen of goederen langs wegen, spoorwegen of binnenvateren, met inbegrip van het behandelen der goederen in binnenhavens, op open of afgesloten kaden of in opslagplaatsen, uitgezonderd het vervoeren met de hand.

2. In ieder land zal de bevoegde overheid de scheidingslijn aangeven tussen nijverheid enerzijds en handel en landbouw anderzijds.

Artikel 2

1. Kinderen beneden vijftien jaren mogen niet in dienst zijn van of arbeid verrichten in enige overheids- of particuliere nijverheids-onderneming of een afdeling daarvan.

2. De nationale wetgeving kan echter toestaan, dat kinderen arbeid mogen verrichten in ondernemingen waarin uitsluitend leden van het gezin van de werkgever werkzaam zijn, behalve wanneer het betreft arbeid welke door zijn aard of door de omstandigheden waaronder die verricht wordt, gevvaarlijk is voor het leven, de gezondheid of de zedelijkheid van de personen die daarvoor gebruikt worden.

Artikel 3

De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op de arbeid van kinderen in vakscholen, mits die arbeid is goedgekeurd door en onder toezicht staat van de openbare overheid.

Artikel 4

Teneinde het toezicht op de toepassing der bepalingen van dit Verdrag te vergemakkelijken zal ieder hoofd ener nijverheidsonderneming een register moeten aanhouden van alle personen beneden achttien jaren die in zijn onderneming arbeiden, en waarin de geboorte-data dier personen zijn aangegeven.

Artikel 5

1. Voor zoveel betreft arbeid die door zijn aard of door de omstandigheden waaronder die verricht wordt, gevvaarlijk is voor het leven, de gezondheid of de zedelijkheid van de personen die daarvoor gebruikt worden, moeten de nationale wetten:

(a) hetzij een leeftijd of leeftijden vaststellen hoger dan die van vijftien jaren voor de toelating van jeugdige personen en jongemannen of -vrouwen tot die arbeid;

(b) hetzij een daartoe bevoegde autoriteit machtigen tot het vaststellen van een leeftijd of leeftijden hoger dan die van vijftien jaren voor de toelating van jeugdige personen en jongemannen of -vrouwen tot dat werk.

2. De jaarverslagen, welke overeenkomstig het bepaalde in artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie moeten worden ingediend, moeten volledige inlichtingen bevatten betreffende de leeftijd of de leeftijden welke door de nationale wetten zijn vastgesteld overeenkomstig het bepaalde onder (a) van het vorige lid, of betreffende de maatregelen welke door de bevoegde autoriteit zijn genomen ter uitvoering van de machtiging verleend overeenkomstig het bepaalde onder (b) van het vorige lid.

Verdrag betreffende de minimum-leeftijd (zee) (herzien), 1936

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „schepen” verstaan alle vaartuigen, van welke soort ook, toebehorende aan de overheid dan wel aan particulieren, in gebruik voor de zeevaart, met uitzondering van oorlogsschepen.

Artikel 2

1. Kinderen beneden vijftien jaren mogen niet gebruikt worden voor arbeid aan boord van schepen, tenzij daarop uitsluitend leden van één gezin werkzaam zijn.

2, De nationale wetgeving kan echter toestaan, dat certificaten worden afgegeven welke toestaan dat kinderen die ten minste veertien jaren oud zijn, gebruikt worden in de gevallen, dat een onderwijsautoriteit of een andere bevoegde autoriteit daartoe aangewezen door de nationale wetgeving, er zich van vergewist heeft, na behoorlijk te hebben gelet op de lichamelijke toestand van het kind en zowel op de toekomstige voordelen als op het onmiddellijk voordeel dat de bedoelde arbeid voor het kind kan meebrengen, dat die arbeid in het belang van het kind is.

Artikel 3

Het in artikel 2 bepaalde is niet van toepassing op arbeid van kinderen aan boord van opleidingsschepen, mits die arbeid wordt verricht met goedkeuring en onder toezicht van de overheid.

Artikel 4

Ter bevordering van het toezicht op de naleving van de bepalingen van dit Verdrag is ieder gezagvoerder verplicht een arbeidsregister of bemanningsrol bij te houden, waarop de namen en geboortedata vermeld zijn van alle aan boord werkzame personen beneden zestien jaren.

Verdrag betreffende de minimum-leeftijd (tremmers en stokers), 1921

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „schepen” verstaan alle vaartuigen van welke soort ook, toebehorende aan de overheid of aan particulieren, in gebruik voor de zeevaart, met uitzondering van oorlogsschepen.

Artikel 2

Jeugdige personen beneden achttien jaren mogen niet werkzaam zijn aan boord van schepen als tremmer of stoker.

Artikel 3

De bepalingen van artikel 2 zijn niet van toepassing:

- (a) op arbeid van jeugdige personen op opleidingsschepen, onder voorwaarde dat dit werk wordt goedgekeurd door en onder toezicht staat van de overheid;
- (b) op arbeid op schepen die niet voornamelijk door stoom voortbewogen worden;

(c) op arbeid van personen van tenminste zestien jaren, van wie de fysieke geschiktheid voor dergelijk werk vastgesteld is door een geneeskundig onderzoek en die te werk gesteld worden op schepen die uitsluitend dienst doen voor de kustvaart in Brits-Indië of Japan, behoudens de daaromtrent na raadpleging van de meest representatieve organisaties van werkgevers en arbeiders van het land vast te stellen bepalingen.

Artikel 4

In geval het noodzakelijk is een stoker of tremmer aan te monstern in een haven waar het niet mogelijk is arbeiders van tenminste achttien jaren voor deze arbeid te vinden, zullen voor dit werk kunnen worden aangenomen jeugdige personen die tenminste zestien jaren oud zijn, doch in dat geval moeten twee van dergelijke jeugdige personen de plaats vervullen van een tremmer of stoker.

Artikel 5

Teneinde de tenuitvoerlegging van de bepalingen van dit Verdrag te vergemakkelijken, moet iedere kapitein of werkgever een arbeidsregister of bemanningsrol bijhouden, waarop alle personen vermeld staan jonger dan achttien jaren, die aan boord werkzaam zijn, met vermelding van de datum hunner geboorte.

Artikel 6

De monsterrol dient een uittreksel der bepalingen van dit Verdrag te bevatten.

Verdrag betreffende het geneeskundig onderzoek van jeugdige personen (industrie), 1946

DEEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Dit Verdrag is van toepassing op kinderen en jeugdige personen, tewerkgesteld of werkzaam in of in verband met openbare of particuliere industriële ondernemingen.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag zullen in het bijzonder als „industriële ondernemingen” worden beschouwd:

(a) mijnen, groeven en alle andere bedrijven voor het winnen van delfstoffen;

(b) ondernemingen waarin goederen worden vervaardigd, veranderd, gereinigd, hersteld, versierd, afgewerkt, voor de verkoop ge-

schikt gemaakt, gesloopt of vernietigd, of waarin stoffen een verandering ondergaan, hieronder begrepen ondernemingen voor de scheepsbouw en voor de voortbrenging, transformatie en overbrenging van elektriciteit of energie in het algemeen;

(c) ondernemingen voor burgerlijke- en utiliteitsbouw met inbegrip van constructie-, herstel-, onderhouds-, verandering- en slopingswerkzaamheden;

(d) ondernemingen voor het vervoer van personen of goederen langs de weg, per spoor, over binnenvateren of door de lucht, met inbegrip van de behandeling van goederen in binnenhavens, op open of afgesloten kaden, opslagplaatsen of luchthavens.

3. De bevoegde autoriteit zal de scheidingslijn aangeven tussen de industrie enerzijds en de landbouw, de handel en de niet-industriële werkzaamheden anderzijds.

Artikel 2

1. Kinderen en jeugdige personen beneden achttien jaren zullen slechts dan tot arbeid in een industriële onderneming toegelaten mogen worden, indien zij na een grondig geneeskundig onderzoek geschikt bevonden zijn voor de arbeid waarvoor zij bestemd zijn.

2. Het geneeskundig onderzoek naar de arbeidsgeschiktheid zal door een bevoegde, door de bevoegde autoriteit goedgekeurde, geneesheer verricht moeten worden; van het onderzoek zal moeten blijken, hetzij uit een geneeskundig bewijs, hetzij uit een aantekening op de arbeidsvergunning of in het arbeidsboekje.

3. Het bewijs van arbeidsgeschiktheid kan worden afgegeven:

(a) onder voorbehoud van bepaalde arbeidsvoorwaarden;

(b) voor een bepaalde werkzaamheid of voor een groep werkzaamheden of bezigheden die gelijke gevaren voor de gezondheid meebrengen en als groep geclassificeerd zijn door de autoriteit tot wier bevoegdheid de tenuitvoerlegging van de wetgeving betreffende het geneeskundig onderzoek naar de arbeidsgeschiktheid behoort.

4. De nationale wetgeving zal de autoriteit, bevoegd om het bewijs van arbeidsgeschiktheid af te geven, aanwijzen en zal de voorwaarden voor het opmaken en afgeven van dat bewijs vaststellen.

Artikel 3

1. De geschiktheid van kinderen en jeugdige personen voor de arbeid die zij verrichten, zal tot de leeftijd van achttien jaren aan een geneeskundig onderzoek onderworpen moeten zijn.

2. Het verrichten van arbeid door een kind of een jeugdige persoon tot de leeftijd van achttien jaren zal slechts bestendig kunnen worden bij periodieke herhaling van het geneeskundig onderzoek,

met dien verstande, dat niet meer dan een jaar tussen twee opeenvolgende geneeskundige onderzoeken mag verlopen.

3. De nationale wetgeving zal:

(a) hetzij regelen stellen voor bijzondere gevallen, waarin, naast het jaarlijkse onderzoek, het geneeskundig onderzoek herhaald moet worden of plaats moet vinden met kortere tussenpozen teneinde de doeltreffendheid te verzekeren van het toezicht met betrekking tot de gevaren welke de arbeid oplevert, en de gezondheidstoestand van het kind of de jeugdige persoon, zoals die bij vorige onderzoeken is gebleken;

(b) hetzij aan de bevoegde autoriteit het recht moeten toekennen om in buitengewone gevallen herhalingen van het geneeskundig onderzoek te eisen.

Artikel 4

1. Voor werkzaamheden welke verhoogde gevaren voor de gezondheid opleveren, moeten het geneeskundig onderzoek naar de arbeidsgeschiktheid en de periodieke herhalingen daarvan ten minste tot de leeftijd van eenentwintig jaren worden voorgeschreven.

2. De nationale wetgeving zal de werkzaamheden of de groepen van werkzaamheden moeten vaststellen, waarvoor het geneeskundig onderzoek en de herhalingen daarvan naar de arbeidsgeschiktheid voorgeschreven moeten worden tot ten minste de leeftijd van eenentwintig jaren, of aan een passende autoriteit de bevoegdheid moeten geven om die werkzaamheden of groepen van werkzaamheden vast te stellen.

Artikel 5

De bij de voorgaande artikelen vereiste geneeskundige onderzoeken mogen geen kosten voor het kind of de jeugdige persoon of voor diens ouders meebrengen.

Artikel 6

1. Door de bevoegde autoriteit zullen passende maatregelen genomen moeten worden voor de beroepskeuze en de lichamelijke- en beroepsrehabilitatie van kinderen en jeugdige personen, die bij het geneeskundig onderzoek ongeschikt gebleken zijn voor bepaalde soorten arbeid of bij wie lichamelijke afwijkingen of gebreken aan het licht gebracht zijn.

2. De bevoegde autoriteit zal de aard en de omvang van die maatregelen vaststellen; daartoe zal samenwerking tot stand moeten komen tussen de autoriteiten op het gebied van de arbeid, de geneeskundige verzorging, het onderwijs en sociale zaken; ter uitvoering van die maatregelen zal een doeltreffend contact tussen die diensten gehandhaafd moeten blijven.

3. De nationale wetgeving zal regelen kunnen stellen voor het verlenen aan kinderen en jeugdige personen wier arbeidsgeschiktheid niet duidelijk is vastgesteld:

(a) van tijdelijke werkvergunningen of van geneeskundige bewijzen geldig voor een beperkte tijd, na afloop waarvan de jeugdige werknemer gehouden zal zijn zich aan een nieuw onderzoek te onderwerpen;

(b) van vergunningen of bewijzen waarbij bijzondere arbeidsvoorraarden opgelegd worden.

Artikel 7

1. De werkgever zal gehouden zijn, het geneeskundige bewijs van arbeidsgeschiktheid of de werkvergunning of het arbeidsboekje, waaruit blijkt dat er geen geneeskundige bezwaren tegen de arbeid bestaan, als voorgescreven door de nationale wetgeving in zijn archief te bewaren; hij zal die stukken ter beschikking van de arbeidsinspectie moeten houden.

2. De nationale wetgeving zal bepalen welke andere methoden van toezicht moeten worden gebruikt om een nauwgezette toepassing van dit Verdrag te verzekeren.

DEEL II

Bijzondere bepalingen voor bepaalde landen

Artikel 8

1. Wanneer het gebied van een Lid uitgestrekte streken omvat, waarop de bevoegde autoriteit het ondoenlijk acht de bepalingen van dit Verdrag toe te passen tengevolge van het feit dat zij dun bevolkt zijn of door de staat van hun ontwikkeling, kan die autoriteit bedoelde streken van de toepassing van dit Verdrag uitzonderen, hetzij algemeen, hetzij met die uitzonderingen welke zij ten aanzien van bepaalde ondernemingen of bepaalde werkzaamheden dienstig acht.

2. Elk Lid moet in zijn eerste jaarverslag over de toepassing van dit Verdrag, in te dienen overeenkomstig het bepaalde in artikel 22 van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie, de gebieden aanduiden ten aanzien waarvan het zich voorstelt een beroep te doen op de bepalingen van dit artikel. Daarna zal geen Lid een beroep kunnen doen op de bepalingen van dit artikel, behoudens voor zoveel betreft de gebieden welke het Lid zal hebben aangeduid.

3. Elk Lid dat een beroep heeft gedaan op de bepalingen van dit artikel, moet in zijn volgende jaarverslagen de gebieden aangeven, ten aanzien waarvan het afstand doet van het recht om op bedoelde bepalingen een beroep te doen.

Artikel 9

1. Elk Lid dat voor het tijdstip waarop het een wetgeving invoert welke het hem mogelijk maakt dit Verdrag te bekrachtigen, geen wetgeving bezit betreffende het geneeskundig onderzoek naar de geschiktheid van kinderen en jeugdige personen voor arbeid in de industrie, kan, bij een bij zijn bekrachtiging gevoegde verklaring, de leeftijd van achttien jaren, vereist volgens de artikelen 2 en 3, vervangen door een leeftijd lager dan achttien jaren, welke leeftijd echter in geen geval lager dan zestien jaren mag zijn, en de leeftijd van eenentwintig jaren, vereist volgens artikel 4, door een leeftijd lager dan eenentwintig jaren, welke leeftijd echter in geen geval lager dan negentien jaren mag zijn.

2. Elk Lid dat een dergelijke verklaring heeft afgelegd, zal die te allen tijde bij een latere verklaring kunnen herroepen.

3. Elk Lid waarvoor een verklaring, afgelegd overeenkomstig het eerste lid van dit artikel, van kracht is, moet elk jaar in zijn verslag over de toepassing van dit Verdrag aangeven in welke mate enige voortgang gemaakt is ten aanzien van de algehele toepassing van de bepalingen van dit Verdrag.

*Verdrag betreffende het geneeskundig onderzoek van
jeugdige personen (zee), 1921*

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „schepen” verstaan alle vaartuigen van welke soort ook, toebehorende aan de overheid of aan particulieren, in gebruik voor de zeevaart, met uitzondering van oorlogsschepen.

Artikel 2

Met uitzondering van schepen waarop slechts leden van één gezin werkzaam zijn, mogen kinderen en jeugdige personen beneden achttien jaren aan boord slechts te werk worden gesteld op vertoon van een geneeskundig certificaat, ondertekend door een daartoe door de bevoegde overheid erkende geneesheer, waarbij zij geschikt zijn verklaard voor dergelijke arbeid.

Artikel 3

Het verrichten van arbeid door zodanige kinderen of jeugdige personen aan boord van schepen mag slechts bestendigd worden bij periodieke herhaling van het geneeskundig onderzoek, met dien verstande, dat niet meer dan een jaar tussen twee opeenvolgende geneeskundige onderzoeken mag verlopen en op vertoon, na elk

zodanig onderzoek, van een geneeskundige verklaring van geschiktheid voor deze arbeid.

Indien evenwel de geldigheidsduur ener geneeskundige verklaring tijdens een reis eindigt, wordt deze verlengd tot het einde dier reis.

Artikel 4

In dringende gevallen kan de bevoegde overheid een persoon jonger dan achttien jaren toestaan aan boord te gaan zonder een voorafgaand onderzoek, als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van dit Verdrag, onder voorwaarde echter, dat dit onderzoek plaats heeft in de eerste haven die het schip aandoet.

Verdrag betreffende de nachtarbeid van jeugdige personen (industrie), 1919

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit Verdrag worden als „nijverheidsondernemingen” met name beschouwd:

(a) mijnen, groeven en alle andere inrichtingen voor het winnen van minerale stoffen uit de aardbodem;

(b) bedrijven waarin goederen worden vervaardigd, veranderd, gereinigd, hersteld, versiert, afgewerkt, voor de verkoop geschikt gemaakt, gesloopt of vernietigd, of waarin stoffen een verandering ondergaan; hieronder begrepen scheepsbouw, alsmede de voortbrenging, transformatie en overbrenging van elektriciteit of energie in het algemeen;

(c) het bouwen of aanleggen, het weer opbouwen of opnieuw aanleggen, het onderhouden, het herstellen, het veranderen of het slopen van gebouwen, spoor- en tramwegen, havens, dokken, pieren, kanalen, inrichtingen voor de binnenlandse scheepvaart, wegen, tunnels, bruggen, viaducten, riolen, afvoerinrichtingen, putten, telegraaf- of telefooninstallaties, elektrische installaties, gas- en waterleidingswerken of andere constructiewerken, met inbegrip van de voorbereidende en de funderingswerkzaamheden van zodanige werken;

(d) het vervoeren van personen of goederen langs wegen of spoorwegen, met inbegrip van het behandelen der goederen in binnenvaartshavens, op open of afgesloten kaden of in opslagplaatsen, uitgezonderd het vervoeren met de hand.

2. In ieder land zal de bevoegde overheid de scheidingslijn aangeven tussen nijverheid enerzijds en handel en landbouw anderzijds.

Artikel 2

1. Het is verboden jeugdige personen beneden achttien jaren nachtarbeid te doen verrichten in nijverheidsondernemingen, hetzij overheidsondernemingen, hetzij particuliere ondernemingen, of in afdelingen daarvan, met uitzondering van die ondernemingen waarin uitsluitend door de leden van eenzelfde gezin wordt gewerkt, behoudens in de gevallen hierna aangegeven.

2. Het verbod van nachtarbeid is niet van toepassing op jeugdige personen boven zestien jaren, die in de hierna genoemde bedrijven arbeid verrichten welke door zijn aard onafgebroken dag en nacht moet doorgaan:

(a) ijzer- en staalfabricage: werk waarbij reverbeerovens of regeneratorovens worden gebezigt, en het galvaniseren van plaatijzer en van ijzerdraad (uitgezonderd het beitsen);

(b) glasfabricage;

(c) papierfabricage;

(d) fabricage van ruwe suiker;

(e) de reductiewerken in goudmijnen.

Artikel 3

1. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „nacht” verstaan: een tijdruimte van ten minste elf achtereenvolgende uren, waarin de tijd tussen tien uur des avonds en vijf uur des morgens is inbegrepen.

2. In steen- en bruinkoolmijnen mag in de tijd tussen tien uur des avonds en vijf uur des morgens worden gewerkt, indien tussen twee opeenvolgende werktijden gewoonlijk een rusttijd van vijftien uren en nimmer van minder dan dertien uren is gelegen.

3. Indien de nachtarbeid in broodbakkerijen aan het gehele personeel is verboden, zal men in dat bedrijf de tijdruimte tussen negen uur des avonds en vier uur des morgens in de plaats mogen stellen van de tijdruimte gelegen tussen tien uur des avonds en vijf uur des morgens.

4. In tropische landen, waar de arbeid gedurende zekere tijd midden op de dag wordt onderbroken, zal de rustperiode in de nacht korter mogen zijn dan elf uren, mits overdag een evenredig langere rusttijd wordt gegeven.

Artikel 4

De bepalingen van de artikelen 2 en 3 zullen niet van toepassing zijn op de nachtarbeid van jeugdige personen van zestien tot achttien jaren, indien door een geval van overmacht, dat niet kon worden voorzien of voorkomen en dat geen periodiek karakter heeft, de gewone gang van zaken in een nijverheidsonderneming wordt belet.

.....

Artikel 7

Wanneer door zeer ernstige omstandigheden het openbaar belang zulks eist, kan het verbod van nachtarbeid door een beslissing van de openbare overheid worden geschorst ten aanzien van jeugdige personen van zestien tot achttien jaren.

Verdrag tot bescherming van het moederschap, 1919

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit Verdrag worden als „nijverheidsondernemingen” met name beschouwd:

(a) mijnen, groeven en alle andere inrichtingen voor het winnen van minerale stoffen uit de aardbodem;

(b) bedrijven waarin goederen worden vervaardigd, veranderd, gereinigd, hersteld, versierd, afgewerkt, voor de verkoop geschikt gemaakt, gesloopt of vernietigd, of waarin stoffen een verandering ondergaan; hieronder begrepen scheepsbouw, alsmede de voortbrenging, transformatie en overbrenging van elektriciteit of energie in het algemeen;

(c) het bouwen of aanleggen, het weer opbouwen of opnieuw aanleggen, het onderhouden, het herstellen, het veranderen of het slopen van gebouwen, spoor- en tramwegen, havens, dokken, pieren, kanalen, inrichtingen voor de binnenlandse scheepvaart, wegen, tunnels, bruggen, viaducten, riolen, afvoerinrichtingen, putten, telegraaf- of telefooninstallaties, elektrische installaties, gas- of waterleidingswerken of andere constructiewerken, met inbegrip van de voorbereidende- en de funderingswerkzaamheden van zodanige werken;

(d) het vervoeren van personen of goederen langs wegen, spoorwegen, over zee of langs binnenwateren, met inbegrip van het behandelen der goederen in binnenvaartschepen, op open of afgesloten kaden of in opslagplaatsen, uitgezonderd het vervoeren met de hand.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag worden als „handelsondernemingen” beschouwd: alle plaatsen bestemd tot de verkoop van waren of tot enige andere daad van koophandel.

3. In ieder land zal de bevoegde overheid de scheidingslijn aangeven tussen nijverheid en handel enerzijds en landbouw anderzijds.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „vrouw” verstaan ieder vrouwelijk persoon, hetzij gehuwd, hetzij ongehuwd, ongeacht leeftijd of nationaliteit, en onder „kind” ieder kind, hetzij wettig, hetzij onwettig.

Artikel 3

In een *nijverheids-* of *handelsonderneming*, hetzij een *overheids-*
onderneming, hetzij een *particuliere onderneming*, of in een afdeling
 daarvan, met uitzondering van die waarin uitsluitend door de leden
 van eenzelfde gezin wordt gewerkt, zal een vrouw:

(a) geen arbeid mogen verrichten binnen zes weken na haar
 bevalling;

(b) het recht hebben haar arbeid neer te leggen op vertoon van
 een geneeskundige verklaring, dat haar bevalling waarschijnlijk bin-
 nen een tijdsverloop van zes weken zal plaats hebben;

(c) gedurende de gehele tijd, dat zij afwezig is ingevolge het
 bepaalde onder (a) en (b) een uitkering ontvangen, die voldoende is
 voor het onderhoud van haarzelf en van haar kind onder goede
 hygiënische omstandigheden. Deze uitkering, waarvan het juiste be-
 drag zal worden vastgesteld door de bevoegde overheid in elk land,
 zal uit de openbare middelen worden voldaan of verkregen worden
 door een stelsel van verzekering. Bovendien heeft de vrouw recht
 op kosteloze behandeling door een geneeskundige of een gediplomeerde
 vroedvrouw. Een vergissing van de geneeskundige of van de
 vroedvrouw betreffende de vermoedelijke datum van bevalling vormt
 geen grond om aan de vrouw de uitkering te onthouden, waarop zij
 recht heeft, te rekenen van de datum van de geneeskundige ver-
 klaring af tot die waarop de bevalling werkelijk plaats heeft;

(d) indien zij haar kind zelf voedt, in ieder geval recht hebben
 op twee rusttijden van een half uur gedurende de werktijd teneinde
 haar in staat te stellen haar kind te zogen.

Artikel 4

In geval een vrouw haar werk verzuimt ingevolge het bepaalde
 onder (a) en (b) van artikel 3 van dit Verdrag of afwezig blijft
 gedurende een langere tijd tengevolge van een ziekte, die blijkens
 geneeskundige verklaring het gevolg is van haar zwangerschap of
 van haar bevalling en die haar buiten staat stelt haar arbeid te her-
 vatten, zal haar werkgever niet gerechtigd zijn haar gedurende haar
 afwezigheid haar ontslag aan te zeggen zolang die afwezigheid niet
 de maximum-tijdsduur, door de bevoegde overheid van elk land vast
 te stellen, heeft bereikt, noch om dat ontslag aan te zeggen op zo-
 danig tijdstip, dat de termijn van opzegging afloopt binnen de duur
 van bedoelde afwezigheid.

Verdrag betreffende de nachtarbeid (vrouwen) (herzien), 1934

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit Verdrag worden als „nijverheids-
 ondernemingen” met name beschouwd:

(a) mijnen, groeven en alle andere inrichtingen voor het winnen van minerale stoffen uit de aardbodem;

(b) bedrijven waarin goederen worden vervaardigd, veranderd, gereinigd, hersteld, versierd, afgewerkt, voor de verkoop geschikt gemaakt, gesloopt of vernietigd, of waarin stoffen een verandering ondergaan; hieronder begrepen scheepsbouw, alsmede de voortbrenging, transformatie en overbrenging van elektriciteit of energie in het algemeen;

(c) het bouwen of aanleggen, het weer opbouwen of opnieuw aanleggen, het onderhouden, het herstellen, het veranderen of het slopen van gebouwen, spoorwegen, havens, dokken, pieren, kanalen, inrichtingen voor de binnenlandse scheepvaart, wegen, tunnels, bruggen, viaducten, riolen, afvoerinrichtingen, putten, telegraaf- of telefooninstallaties, elektrische installaties, gas- of waterleidingswerken of andere constructiewerken, met inbegrip van de voorbereidende- en de funderingswerkzaamheden van zodanige werken.

2. In ieder land zal de bevoegde overheid de scheidingslijn aangeven tussen nijverheid enerzijds en handel en landbouw anderzijds.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder „nacht” verstaan: een tijdsverloop van ten minste elf achtereenvolgende uren, waarin de tijd tussen tien uur des avonds en vijf uur des morgens is begrepen.

2. De bevoegde autoriteit zal echter, indien zich bijzondere omstandigheden voordoen, die de arbeiders in een bepaalde nijverheid of streek raken, na raadpleging van de betrokken werkgevers- en arbeidersorganisaties, kunnen beslissen dat voor de vrouwen werkzaam in die nijverheid of in die streek de tijd tussen elf uur des avonds en zes uur des morgens in de plaats zal kunnen treden van de tijd tussen tien uur des avonds en vijf uur des morgens.

3. In landen waar van overheidswege nog geen regelingen zijn vastgesteld betreffende de nachtarbeid van vrouwen in nijverheidsondernemingen, kan door de regering worden bepaald, dat onder „nacht” voorlopig, en wel gedurende een tijdsperiode van ten hoogste drie jaren, wordt verstaan een tijdsverloop van slechts tien uren, waarin de tijd van tien uur des avonds tot vijf uur des morgens is begrepen.

Artikel 3

Men zal vrouwen, ongeacht hun leeftijd, gedurende de nacht geen arbeid mogen laten verrichten in enige overheids- of particuliere nijverheidsonderneming of in een afdeling daarvan, met uitzondering van ondernemingen, waarin uitsluitend door de leden van eenzelfde gezin wordt gewerkt.

Artikel 4

Artikel 3 zal niet worden toegepast:

(a) in geval van overmacht, wanneer in een onderneming een onderbreking van de bedrijfsarbeid plaats heeft, die onmogelijk kon worden voorzien en die geen periodiek karakter draagt;

(b) in geval grondstoffen worden verwerkt of stoffen in behandeling zijn, die aan zeer spoedig bederf onderhevig zijn, indien zodanige nachtarbeid nodig is om die stoffen te behoeden tegen onvermijdelijk verloren gaan.

.....

Artikel 6

In nijverheidsondernemingen die aan seizoeninvloeden onderhevig zijn en in alle gevallen waarin zulks door bijzondere omstandigheden wordt vereist, mag de tijdsduur van de nacht, als bedoeld in artikel 2, gedurende zestig dagen per jaar worden teruggebracht tot tien uren.

Artikel 7

In landen waar het klimaat het werken overdag bijzonder bezwaarlijk maakt voor de gezondheid, mag de nacht korter worden genomen dan in de voorafgaande artikelen wordt bepaald, mits overdag een evenredig langere rusttijd wordt toegestaan.

Artikel 8

Dit Verdrag is niet van toepassing op vrouwen die een verantwoordelijke leidende functie bekleden en die in de regel geen handenarbeid verrichten.

Verdrag betreffende het ondergrondse werk (vrouwen), 1935**Artikel 1**

Voor de toepassing van dit Verdrag omvat de uitdrukking „mijn” elke openbare of particuliere onderheming voor de winning van stoffen onder de aardoppervlakte gelegen.

Artikel 2

Een persoon van het vrouwelijk geslacht, ongeacht haar leeftijd, kan niet bij de ondergrondse werkzaamheden in de mijnen te werk gesteld worden.

Artikel 3

De nationale wetgeving zal van het bovengenoemde verbod kunnen uitzonderen:

(a) vrouwelijke personen die een leidende functie bekleden en geen handenarbeid verrichten;

(b) vrouwelijke personen, werkzaam bij de sociale gezondheidsdiensten;

(c) vrouwelijke personen die in de loop van hun studie voor hun vakopleiding een tijd doorbrengen in de ondergrondse delen van een mijn;

(d) alle andere vrouwelijke personen die bij gelegenheid in de ondergrondse delen van een mijn moeten afdalen voor de uitoefening van een beroep dat niet het karakter van handenarbeid draagt.

*Verdrag betreffende de gelijkheid van behandeling
(ongevallenverzekering), 1925*

Artikel 1

1. Ieder Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie dat dit Verdrag bekrachtigt, verbindt zich om de onderdanen van elk ander Lid dat dit Verdrag bekrachtigt heeft, aan wie een arbeidsongeval overkomt op zijn grondgebied, en hun gezinsleden, met betrekking tot de ongevallenverzekering op dezelfde voet te behandelen als zijn eigen onderdanen.

2. Deze gelijkheid van behandeling zal verzekerd zijn aan buitenlandse arbeiders en hun gezinsleden zonder dat daaraan enige voorwaarde betreffende de woonplaats wordt verbonden. Evenwel zullen de maatregelen te nemen met betrekking tot de betalingen die een Lid of zijn onderdanen krachtens dit beginsel heeft of hebben te doen buiten zijn grondgebied, indien zulks nodig is, vastgesteld worden bij speciale regelingen getroffen tussen de betrokken Leden.

Artikel 2

Bij bijzondere overeenkomst kan worden bepaald dat voor de schadeloosstelling van arbeidsongevallen, overkomen aan arbeiders die tijdelijk of bij tussenpozen werken op het grondgebied van een Lid voor rekening van een onderneming gelegen op het grondgebied van een ander Lid, de wetgeving van dit laatste Lid van toepassing zal zijn.

Artikel 3

De Leden die dit Verdrag bekrachtigen en bij wie nog geen regeling van schadeloosstelling voor arbeidsongevallen, hetzij krachtens een stelsel van verzekering, hetzij krachtens een ander stelsel bestaat, nemen op zich binnen drie jaar na de bekrachtiging een dergelijk stelsel in te voeren.

Artikel 4

De Leden die dit Verdrag bekrachtigen, verbinden zich om elkaar onderling bij te staan teneinde de toepassing van het Verdrag,

alsmede de uitvoering van hun onderscheidene wetten en verordeningen op het gebied van de ongevallenverzekering te vergemakkelijken en om elke verandering in de van kracht zijnde wetten en verordeningen op het gebied van de ongevallenverzekering ter kennis van het Internationaal Arbeidsbureau te brengen, welk Bureau de andere belanghebbende Leden daarvan in kennis zal stellen.

*Verdrag betreffende de schadeloosstelling van arbeiders
(ongevallen), 1925*

Artikel 1

Ieder Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie dat dit Verdrag bekraftigt, verbindt zich om aan arbeiders aan wie een arbeidsongeval is overkomen, of aan hun gezinsleden schadeloosstellingen te verzekeren op voorwaarden welke ten minste gelijk zijn aan die neergelegd in dit Verdrag.

Artikel 2

1. De wetten en voorschriften betreffende de schadeloosstelling voor arbeidsongevallen zullen van toepassing zijn op arbeiders, bedienden of leerlingen, werkzaam in ondernemingen, bedrijven of instellingen van welke aard ook, zowel openbare als particuliere.

2. Ieder Lid kan nochtans in zijn nationale wetgeving die uitzonderingen maken, die hij noodzakelijk acht betreffende:

(a) personen die werkzaamheden van tijdelijke aard verrichten, welke geen verband houden met de onderneming van de werkgever;

(b) de thuiswerkers;

(c) familieleden van de werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten en in zijn huis wonen;

(d) arbeiders die geen handenarbeid verrichten en wier loon een door de nationale wetgeving te bepalen bedrag te boven gaat.

Artikel 3

Het Verdrag is niet van toepassing op:

(1) zeelieden en vissers voor wie bij een later verdrag een regeling getroffen zal worden;

(2) personen die onder een bijzondere regeling vallen, welke ten minste even gunstig is als die neergelegd in dit Verdrag.

Artikel 4

Dit Verdrag zal niet van toepassing zijn op de landbouw, waarvoor het Verdrag betreffende ongevallenverzekering in de landbouw,

aangenomen door de derde Internationale Arbeidsconferentie, van kracht blijft.

Artikel 5

De schadeloosstellingen verschuldigd terzake van ongevallen die de dood of blijvende arbeidsongeschiktheid ten gevolge hebben, zullen de getroffene of zijn gezinsleden worden uitgekeerd in de vorm van renten.

Deze schadeloosstellingen kunnen echter geheel of gedeeltelijk uitgekeerd worden in een bedrag ineens, wanneer aan de bevoegde autoriteiten waarborgen voor een oordeelkundig gebruik gegeven worden.

Artikel 6

Ingeval van ongeschiktheid tot werken zal de schadeloosstelling worden toegekend te beginnen uiterlijk vijf dagen na het ongeval, hetzij zij verschuldigd is door de werkgever, hetzij door een verzekeringsinstelling tegen ongevallen of tegen ziekte.

Artikel 7

Een toeslag op de schadeloosstelling zal worden toegekend aan door een ongeval getroffenen die ongeschikt tot werken zijn en die de voortdurende hulp van een ander persoon nodig hebben.

Artikel 8

De nationale wetgevingen zullen het toezicht op en de wijze van herziening van de schadeloosstellingen vaststellen, welke nodig geoordeeld worden.

Artikel 9

De door een arbeidsongeval getroffenen hebben recht op genees- en heelkundige behandeling en op genees-, heel- en verbandmiddelen, welke erkend worden ten gevolge van die arbeidsongevallen noodzakelijk te zijn. De kosten van die behandeling komen ten laste hetzij van de werkgever, hetzij van verzekeringsinstellingen tegen ongevallen, tegen ziekte of tegen invaliditeit.

Artikel 10

1. De door een arbeidsongeval getroffenen hebben recht op het verstrekken en op het vernieuwen door de werkgever of de risicodrager van die kunstmiddelen, waarvan het gebruik noodzakelijk wordt geacht. Echter zullen bij wijze van uitzondering de nationale wetgevingen kunnen toestaan, dat in plaats van de verstrekking of vernieuwing van de kunstmiddelen een toelage aan de door een arbeidsongeval getroffene toegekend wordt. Deze toelage wordt vastgesteld op het tijdstip van de vaststelling of herziening van het bedrag der schadeloosstelling en zal gelijk zijn aan het bedrag der vermoedelijke kosten van aanschaffing en van vernieuwing dier kunstmiddelen.

2. De nationale wetgevingen zullen de nodige controlemaatregelen nemen om, voor zoveel het de vernieuwing der kunstmiddelen betreft, misbruiken te voorkomen en om te waarborgen dat de toelage voor de kunstmiddelen voor dit doel aangewend wordt.

Artikel 11

De nationale wetgevingen zullen voorschriften bevatten, welke, rekening houdend met de bijzondere toestanden in elk land, het meest geschikt zijn om in alle omstandigheden de betaling te verzekeren van de schadeloosstellingen aan door een arbeidsongeval getroffenen of, indien het arbeidsongeval de dood ten gevolge heeft, aan hun gezinsleden en die te waarborgen bij insolvabiliteit van de werkgever of de risicodrager.

Verdrag betreffende de gewichtsaanduiding (grote stukken vervoerd per schip), 1929

Artikel 1

1. Op elk stuk of voorwerp, dat 1000 kilogram bruto (een metricke ton) of meer weegt, ten vervoer aangeboden binnen de grenzen van het grondgebied van een Lid dat dit Verdrag bekraftigt en bestemd om over zee of over een rivier of enige andere binnenvaarweg vervoerd te worden, moet, vóór de inlading, het gewicht op een duidelijke en duurzame manier op de buitenzijde worden aangebracht.

2. De nationale wetgeving kan, in buitengewone gevallen waarin het moeilijk is om het juiste gewicht te bepalen, vergunning verlenen om het gewicht bij benadering er op aan te duiden.

3. De verplichting om voor de nakoming van deze bepaling te waken, rust op de regering van het land waar de goederen ten vervoer worden aangeboden, en niet op de regering van een land waardoor de goederen op weg naar hun bestemming worden vervoerd.

4. Het staat aan de nationale wetgevingen om te beslissen of de verplichting om het gewicht op de bovenaangeduide wijze aan te brengen, moet rusten op de afzender of op een ander.

Verdrag betreffende de wekelijkse rustdag (industrie), 1921

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit Verdrag worden als „nijverheidsondernemingen” beschouwd:

(a) mijnen, groeven en alle andere inrichtingen voor het winnen van minerale stoffen uit de aardbodem;

(b) bedrijven waarin goederen worden vervaardigd, veranderd, gereinigd, hersteld, versierd, afgewerkt, voor de verkoop geschikt gemaakt, gesloopt of vernietigd, of waarin stoffen een verandering ondergaan; hieronder begrepen scheepsbouw, alsmede de voortbrenging, transformatie en overbrenging van elektriciteit of energie in het algemeen;

(c) het bouwen of aanleggen, het weer opbouwen of opnieuw aanleggen, het onderhouden, het herstellen, het veranderen of slopen van gebouwen, spoor- en tramwegen, havens, dokken, pieren, kanalen, inrichtingen voor binnenvaart, wegen, tunnels, bruggen, viaducten, riolen, afvoerinrichtingen, putten, telefoon- en telegraafinstallaties, elektrische installaties, gas- of waterleidingswerken of andere constructiewerken, met inbegrip van de voorbereidende- en de funderingswerkzaamheden van zodanige werken;

(d) het vervoeren van personen of goederen langs wegen, spoorwegen of binnenvateren, met inbegrip van de behandeling der goederen in binnenhavens, op open of afgesloten kaden of in opslagplaatsen, uitgezonderd het vervoeren met de hand.

2. [Niet toepasbaar.]

3. Indien dit nodig blijkt, zal ieder Lid in aansluiting aan de hierboven gegeven opsomming, de scheidingslijn kunnen vaststellen tussen de nijverheid enerzijds en de handel en landbouw anderzijds.

Artikel 2

1. Het gehele personeel werkzaam in overheids- of particuliere nijverheidsondernemingen, of in een afdeling daarvan, zal, behoudens de uitzonderingen genoemd in de volgende artikelen, telkens in een periode van zeven dagen een rusttijd van ten minste vierentwintig achtereenvolgende uren hebben.

2. Deze rusttijd zal zoveel mogelijk aan het gehele personeel van een onderneming gelijktijdig worden toegestaan.

3. De rusttijd zal zoveel mogelijk moeten samenvallen met de dag die door de traditie of de gebruiken van het land of de streek daaraan gewijd is.

Artikel 3

Ieder Lid zal van de toepassing van de bepalingen van artikel 2 kunnen uitzonderen de personen, werkzaam in nijverheidsondernemingen waarin uitsluitend leden van één enkel gezin werkzaam zijn.

Artikel 4

1. Ieder Lid kan gehele of gedeeltelijke uitzonderingen toestaan (met inbegrip van opschorting of vermindering van rusttijd) op de bepalingen van artikel 2, daarbij in het bijzonder rekening houdend met alle economische en humanitaire overwegingen en na overleg met de betrokken verenigingen van werkgevers en werknemers, zo deze bestaan.

2. Dit overleg is niet nodig in geval van uitzonderingen die reeds zijn toegestaan door toepassing van reeds van kracht zijnde wettelijke bepalingen.

Artikel 5

Ieder Lid zal, voor zoveel mogelijk, bepalingen moeten vaststellen, waarbij in geval van opschorting of vermindering van de rusttijd krachtens artikel 4 andere rusttijden ter compensatie worden gegeven, behalve in de gevallen waarin dergelijke rusttijden reeds geregeld zijn bij overeenkomst of bij plaatselijk gebruik.

Artikel 6

1. Ieder Lid zal een lijst opstellen van de krachtens de artikelen 3 en 4 van dit Verdrag gemaakte uitzonderingen en zal daarvan mededeling doen aan het Internationale Arbeidsbureau. Ieder Lid zal vervolgens om de twee jaren van de in de lijst aangebrachte wijzigingen mededeling doen.

2. Het Internationaal Arbeidsbureau zal daaromtrent een verslag uitbrengen aan de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Artikel 7

Teneinde de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te ver-gemakkelijken zal iedere werkgever, directeur of bedrijfsleider de verplichting worden opgelegd:

(a) wanneer de wekelijkse rustdag aan het gehele personeel gelijktijdig gegeven wordt, van de gemeenschappelijke rusttijden kennis te geven door middel van een aankondiging, op duidelijk zichtbare wijze aangebracht in de onderneming of op een andere geschikte plaats, dan wel op enige andere, door de overheid goedgekeurde wijze;

(b) wanneer de rusttijd niet gelijktijdig aan het gehele personeel wordt gegeven, in een register, ingericht op de bij de wet of in een reglement van de bevoegde overheid goedgekeurde wijze, de arbeiders of beambten te vermelden, die aan een bijzondere regeling van rusttijden onderworpen zijn, met aanduiding van die regeling.

D. GOEDKEURING

Het Verdrag behoeft de goedkeuring van de Staten-Generaal ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet, alvorens te kunnen worden bekraftigd.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staat heeft overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag zijn bekraftiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 27 maart 1950

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag zal ingevolge artikel 7, lid 2, in werking treden twaalf maanden nadat twee leden van de Internationale Arbeidsorganisatie het hebben bekraftigd; en ingevolge artikel 7, lid 3, voor elk Lid dat vervolgens bekraftigt, twaalf maanden na de bekraftiging.

J. GEGEVENS

Op het onderhavige Verdrag heeft mede betrekking het gestelde op blz. 29 van de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal omtrent hoofdstuk XII (Sociale Zaken en Volksgezondheid) der Rijksbegroting 1955 (Bijl. *Hand.* I 1954/55, nr. 112a).

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie *Trb.* 1953, 130.

Met het in het Aanhanga bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de minimum-leeftijd (industrie) (herzien), 1937” is bedoeld het op 22 juni 1937 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar drieëntwintigste zitting aangenomen Verdrag (nr. 59) betreffende de leeftijd van toelating van kinderen tot het verrichten van arbeid in nijverheidsondernemingen (herzien), 1937. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 59 zijn opgenomen in Bijl. *Hand.* II 1938/39 — 243, nr. 1, blz. 12 t/m 17. Verdrag nr. 59 herzag het op 28 november 1919 te Washington door de Internationale Arbeidsconferentie in haar eerste zitting aangenomen Verdrag (nr. 5) tot vaststelling van de minimum-leeftijd voor toelating van kinderen tot arbeid in nijverheidsondernemingen, 1919. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 5 zijn opgenomen in *Stb.* 1928, 341; zie ook *Trb.* 1957, 142. De tekst van Verdrag nr. 59, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, ¹⁾, is afdrukken in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 40, blz. 218 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij Verdrag nr. 59.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de minimum-leeftijd (zee) (herzien), 1936” is bedoeld het op 24 oktober 1936 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar tweeeëntwintigste zitting aangenomen Verdrag (nr. 58) tot vaststelling van de minimum-leeftijd voor toelating van kinderen tot arbeid op zee (herzien), 1937. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 58 zijn opgenomen in *Stb.* I 59; zie ook *Trb.* 1957, 170.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de minimum-leeftijd (tremmers en stokers), 1921” is bedoeld het op 11 november 1921 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar derde zitting aangenomen Verdrag (nr. 15) betreffende de minimum-leeftijd waarop jeugdige personen mogen worden toegelaten tot het verrichten van arbeid als tremmer of stoker, 1921. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 15 zijn opgenomen in *Stb.* 1931, 309; zie ook *Trb.* 1957, 152.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende het geneeskundig onderzoek van jeugdige personen (industrie), 1946” is bedoeld het op 9 oktober 1946 te Montreal door de Internationale Arbeidsconferentie in haar negenentwintigste zitting aangenomen Verdrag (nr. 77) betreffende het geneeskundig onderzoek naar de geschiktheid van kinderen en jeugdige personen voor arbeid in de industrie, 1946. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 77 zijn opgenomen in *Bijl. Hand.* II 1947/48 — 787, nr. 1, blz. 4 t/m 10. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij Verdrag nr. 77.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende het geneeskundig onderzoek van jeugdige personen (zee), 1921” is bedoeld het op 11 november 1921 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar derde zitting aangenomen Verdrag (nr. 16) betreffende het verplicht geneeskundig onderzoek van kinderen en jeugdige personen werkzaam aan boord van schepen, 1921. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 16 zijn opgenomen in *Stb.* 1928, 95; zie ook *Trb.* 1957, 153.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de nachtarbeid van jeugdige personen(industrie), 1919” is bedoeld het op 28 november 1919 te Washington door de Internationale Arbeidsconferentie in haar eerste zitting aangenomen Verdrag (nr. 6) betreffende de nachtarbeid van jeugdige personen, werkzaam in de nijverheid, 1919. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 6 zijn opgenomen in *Stb.* 1924, 178; zie ook *Trb.* 1957, 143.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag tot bescherming van het moederschap, 1919” is bedoeld het op 29 november 1919 te Washington door de Internationale Arbeidsconferentie in haar eerste zitting aangenomen Verdrag (nr. 3) betreffende de arbeid van vrouwen voor en na haar bevalling, 1919.

Tekst en vertaling van Verdrag nr. 3 zijn opgenomen in Bijl. *Hand.* II 1920/21 — 553, nrs. 5 en 7. De tekst van Verdrag nr. 3, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946,¹⁾, is afdrukken in „*Recueil des Traités*” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 53 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij Verdrag nr. 3.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de nachtarbeid (vrouwen) (herzien), 1934” is bedoeld het op 19 juni 1934 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar achttiende zitting aangenomen Verdrag (nr. 41) betreffende de arbeid van vrouwen gedurende de nacht (herzien), 1934. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 41 zijn opgenomen in *Stb.* 1935, 818; zie ook *Trb.* 1957, 164.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende het ondergrondse werk (vrouwen), 1935” is bedoeld het op 21 juni 1935 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar negentiende zitting aangenomen Verdrag (nr. 45) betreffende de arbeid van vrouwen bij ondergrondse werken in alle soorten mijnen, 1935. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 45 zijn opgenomen in *Stb.* 1937, 15; zie ook *Trb.* 1957, 167.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de gelijkheid van behandeling (ongevallenverzekering), 1925” is bedoeld het op 5 juni 1925 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zevende zitting aangenomen Verdrag (nr. 19) betreffende de gelijkheid van behandeling van vreemde arbeiders en eigen onderdanen voor de ongevallenverzekering, 1925. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 19 zijn opgenomen in *Stb.* 1927, 333; zie ook *Trb.* 1957, 155.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de schadeloosstelling van arbeiders (ongevallen), 1925” is bedoeld het op 10 juni 1925 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar zevende zitting aangenomen Verdrag (nr. 17) betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen, overkomen in verband met de dienstbetrekking, 1925. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 17 zijn opgenomen in *Stb.* 1927, 333; zie ook *Trb.* 1957, 154.

De regeling voor arbeidsongevallen van zeelieden en vissers, die wordt genoemd in artikel 3, onder (1), van Verdrag nr. 17, is neergelegd in het op 24 oktober 1936 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar eenentwintigste zitting aangenomen Verdrag (nr. 55) betreffende de verplichtingen van de reder in geval van ziekte, ongeval of overlijden van zeelieden, 1936. De tekst van Verdrag nr. 55, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946,¹⁾, is afdrukken in „*Recueil des Traités*” der Verenigde Naties, deel 40, blz. 170 e.v. Het Koninkrijk der Nederlanden is geen partij bij Verdrag nr. 55.

Met het „Verdrag betreffende de ongevallenverzekering in de land-

bouw", waarnaar in artikel 4 van Verdrag nr. 17 wordt verwezen, is bedoeld het op 12 november 1921 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar derde zitting aangenomen Verdrag (nr. 12) betreffende de schadeloosstelling voor ongevallen in de landbouw, 1921. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 12 zijn opgenomen in *Stb.* 1926, 327; zie ook *Trb.* 1957, 149.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de gewichtsaanduiding (grote stukken vervoerd per schip), 1929" is bedoeld het op 21 juni 1929 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar twaalfde zitting aangenomen Verdrag (nr. 27) betreffende de aanduiding van het gewicht op grote stukken vervoerd per schip, 1929. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 27 zijn opgenomen in *Stb.* 1933, 34; zie ook *Trb.* 1957, 160.

Met het in het Aanhangsel bij het onderhavige Verdrag genoemde „Verdrag betreffende de wekelijkse rustdag (industrie), 1921" is bedoeld het op 17 november 1921 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar derde zitting aangenomen Verdrag (nr. 14) betreffende de toepassing van de wekelijkse rustdag in de industrie, 1921. De tekst van Verdrag nr. 14 is opgenomen in *Stb.* 1926, 184 en de vertaling in *Trb.* 1957, 151.

Voor het eveneens op 11 juli 1947 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar dertigste zitting aangenomen Verdrag (nr. 82) betreffende het sociale beleid in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947, het Verdrag (nr. 84) betreffende het recht van vereniging en de beslechting van arbeidsgeschillen in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947, het Verdrag (nr. 85) betreffende de arbeidsinspecties in buiten het moederland gelegen gebieden, 1947, en het Verdrag (nr. 86) betreffende de maximum-duur van arbeidsovereenkomsten van inheemse arbeiders, 1947, zie onderscheidenlijk *Trb.* 1958, nr. 59, nr. 61, nr. 62 en nr. 63. .

Uitgegeven de dertigste mei 1958.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

¹⁾ Met het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, is bedoeld het op 9 oktober 1946 te Montreal door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie in haar negentewintigste zitting aangenomen Verdrag (nr. 80) betreffende de gedeeltelijke herziening van de door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie in haar eerste achtentwintig zittingen aangenomen Verdragen, 1946. Tekst en vertaling van Verdrag nr. 80 zijn opgenomen in *Stb.* I 283; zie ook *Trb.* 1957, 181.